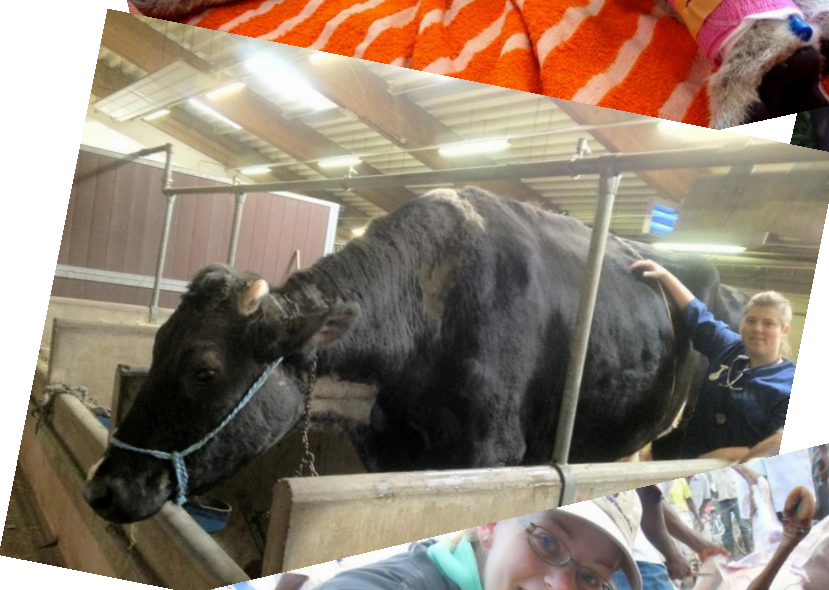
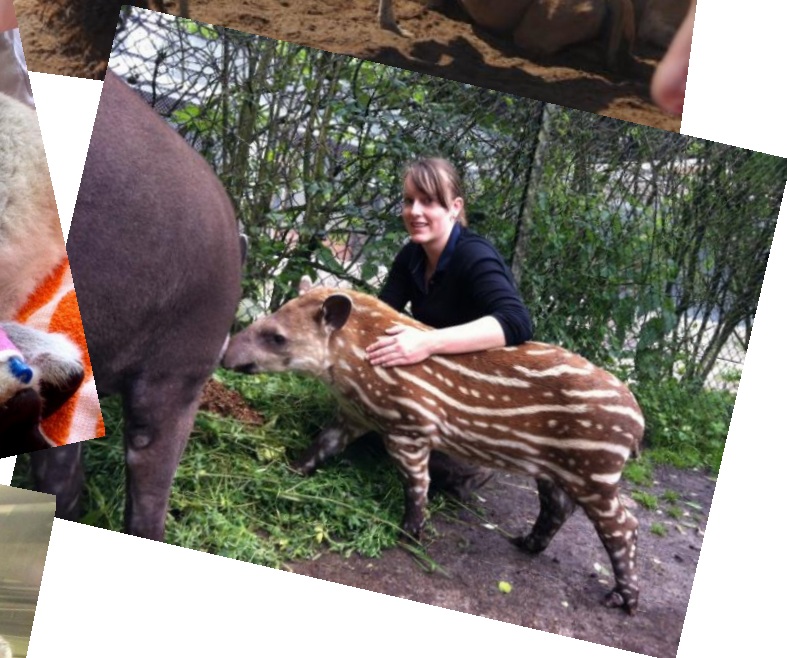

IVSA Danmark Rejserapporter 2011-2012

Indhold

Formandens ord.....	3
IVSA Individual Exchange	4
Europa:	
Erasmus ophold ved VedMedUni Vienna.....	5
Hagenbeck's Tierpark – Zoologisk have i Hamborg	8
To ugers praktikophold i Newmarket, England	11
Læmmehjælper og praktikant i Storbritannien april 2012	13
USA:	
Ivy League externship på Cornell University.....	16
Externship på Alamo Pintado Equine Medical Center (APEMC)	19
Ophold på Veterinary Medical Teaching Hospital, University of California Davis	21
Blok 3 og 4 i amerikansk selskab	23
12 ugers ekstra hesteklinik på WSU.....	25
Cornell University, New York – Summer Dairy Institute.....	28
4 ugers klinisk erfaring på hestehospitalet på UCDavis, Californien	31
Eventyr i Canada	34
Afrika	
Når Specialet går i ged – dataindsamling i Tanzania.	36
Asien:	
Tree Of Life For Animals.....	39
Volunteer på TOLFA dyrehospital i Indien.	41
Mellemøsten	
4 ugers kursus i behandling af rovfugle på Abu Dhabi Falcon Hospital.....	43
Rejsebeskrivelse – Abu Dhabi Falcon Hospital	45
Ikke støttede Rejserapporter:	
Vildtliv og Leptospira research i dromedarer.....	47
Turen Går til: World Veterinary Congress 2011, i Cape Town Sydafrika	50
Wildlife-hospital i Australien – ”save one, save the species”.	52
Alternativt modul 2 ophold i Wien – Østrig.....	55
Rejserapport over Erasmus-program i Equine Medicine	57

Formandens ord

Af Sisse Giehm-Reese, formand for IVSA Danmark

Du sidder nu og skal til at læse årets veterinære rejserapporter. Vi, i IVSA Danmark har nydt at læse om alle de rejser I medlemmer har foretaget jer, og det er en stor glæde at vi får lov at samle dem alle sammen i denne samlede rejserapport 2011-2012.

Mange har været opfindsomme og kreative i deres destinationer såvel som fagområder, og det håber jeg kan være til stor inspiration for andre veterinærstuderende. En ting der står klart efter at have læst disse rapporter er, at man ikke behøver at bruge en mindre formue og rejse jorden rundt i længere tid for at få et fantastisk eventyr. Mange har blot krydset et par grænser og tilbragt nogle uger i et andet europæisk land og fået en oplevelse for livet. Det håber jeg vil styrke rejselysten og virkeliggørelsen hos dig der går og drømmer om at rejse, men tænker at du hverken har råd eller tid. Bare se at komme af sted! Jeg lover, at du aldrig vil fortryde at tilbringe et par uger udenlands og lære noget veterinært.

Så mit råd til jer alle er: Rejs ud! Og rejs gerne ud flere gange! Oplev verden! Du har fantastiske muligheder for at udvide din horisont og ikke mindst for at få uforglemmelige minder og erfaringer, som du vil værdsætte livet ud. Planlæg din næste rejse, i IVSA Danmark vil vi gøre vores bedste for at hjælpe dig ud på din veterinære drømmerejse.

Skriv til os på ivsadm@dsr.life.ku.dk, eller find os på facebook på www.facebook.com/IVSAdk og læs mere på vores hjemmeside www.ivsadenmark.dk. Vi vil også gerne høre fra dig, hvis du

kender til nogle rejsemuligheder, som vores medlemmer kan have glæde af. Vi glæder os til at hjælpe dig ud på dit næste eventyr!

IVSA Individual Exchange

Af Maia Saxgren, Exchange Officer IVSA Denmark.

Kunne du tænke dig at kombinere praktik og udlandsophold? Så kan en individuel udveksling være noget for dig!

I IVSA er vi behjælpelige med at skabe kontakten, så du lettere kan komme i praktik i udlandet. Vi har omkring 50 aktive IVSA chapters fordelt over hele verden, hvor der i hvert chapter er en Exchange Officer (EO), som står klar til at arrangere et praktikophold netop for dig!

Individual exchange, so here is what to do:

1. **Hvor** du kunne tænke dig at tage hen (eller beslut dette sammen med din Exchange Officer)
 - Vær opmærksom på, at sproget kan være en barriere, da ikke alle er lige gode til engelsk og til at inddrage engelsk i hverdagen
 - Desværre har ikke alle lande aktive IVSA chapters, så kontakt din Exchange Officer for information vedr. det land, du ønsker at tage til
2. **Hvilken type** praktik du kunne tænke dig?
 - På universitet, i praksis, på laboratorium, osv.
 - Med produktionsdyr, krybdyr, smådyr, heste, wildlife, osv.
 - Særlige fagområder, som kirurgi, medicin, patologi, osv.
3. **Hvornår** kunne du tænke dig at tage af sted? Og i hvor lang tid?
 - Ansøg i god tid og senest 6 måneder før
 - Praktikophold igennem IVSA er max. 6 uger
4. **Kontakt** din exchange officer på email: ivsa-eo@dsr.life.ku.dk
 - Vi glæder os til at hjælpe dig!
5. Udfyld en **ansøgningsblanket**, som din Exchange Officer sender til dig, og skriv en **motiveret ansøgning**, som kort og præcist præsenterer dig, og beskriver hvorfor du gerne vil et givent sted hen, og hvad du forventer af opholdet. På denne måde kan IVSA bedst muligt forsøge at opfylde dine ønsker.

Herefter tager din Exchange Officer over og behandler din ansøgning. Lige så snart formalia er klaret og kontakten skabt, har du typisk selv kontakt til værtslandets IVSA Exchange Officer, som oftest også gerne er behjælpelig med at finde billigt logi, mm.

Lidt praktiske regler:

- Du skal være veterinærstuderende og **medlem** af IVSA (VMF)
- Ansøgning skal være sendt til din Exchange Officer senest **6 måneder** før ønsket ophold
- IVSA er behjælpelig med praktikpladser af varighed op til **6 uger**
- Man afholder selv alle udgifter i forbindelse med udvekslingen. Det kan dog anbefales at søge legater!

Individuel udveksling er for alle veterinærstuderende, uanset hvor langt man er i studiet. Udbyttet kan dog være forskelligt alt efter din faglige baggrund, og enkelte lande prioriterer ansøgere efter årgang – men det er virkelig kun de færreste! Så er studiet kun lige påbegyndt, eller måske synger det på sidste vers – IVSA individuel udveksling er for alle! Vi glæder os til at hjælpe dig!

Europa

Erasmus ophold ved VetMedUni Vienna

Af Katharina Russel

Idéen om, at jeg gerne ville tage på erasmus ophold mens jeg læste, havde jeg allerede haft helt fra studiestart. Som anbefalet fra studenterservice, gik jeg i gang med at orientere mig omkring mulighederne for et erasmus ophold ca. et år inden jeg havde tænkt mig at tage af sted. Jeg fandt ud af at Wien kunne være et interessant sted at tage hen og fandt VetMedUni Viennas overordnede studieplan på http://www.vetmeduni.ac.at/fileadmin/v/z/lehre/vorlesungsverzeichnis/2011-2012/Vorlesungsverzeichnis_2011_2012_screen.pdf. Af studieplanen fremgår det, at VetMedUni Vienna har nogle fordybningsmoduler der ligner vores differentieringer. De moduler man kan vælge imellem er: Kleintiermedizin (=smådyrs medicin), Wiederkäuernmedizin (=drøvtygger medicin), Geflügel-/Schweinemedizin (=fjerkræ-/svine medicin), Pferdemedizin (=hestemedicin), Lebensmittelwissenschaften, öffentliches Veterinär- und Gesundheitswesen (=levnedsmiddelvidenskab, offentlig veterinær- og sundhedsvæsen), Conservation Medicine og Reproduktionsbiotechnologie (=reproduktionsbioteknologi). For mig skulle det enten være hest eller drøvtygger, da det er her, mine interesser ligger. For nærmere information skrev jeg til lederen af det internationale kontor i Wien, Frau Dr. Ursula Schober (Ursula.Schober@vetmeduni.ac.at). Jeg fik informationer om, hvilke moduler det var muligt at deltage i og hvor jeg kunne finde

mere detaljeret kursus information. De enkelte kursusbeskrivelser findes på <https://online.vu-wien.ac.at/VUWonline/webnav.ini> hvor de både kan hentes på tysk og engelsk. Jeg besluttede mig for at ansøge om at kunne deltage i modulet "Pferdemedizin".

Ofte var det lidt besværligt, at finde ud af, hvad man skulle gøre hvornår i forhold til deadlines osv.. Jeg fik hjælp af både studenterservice og Det Internationale Kontor på LIFE, som begge prøvede, men ikke altid viste, hvordan proceduren var og nogle gange modsagde hinanden. Det kunne godt virke temmelig frustrerende, hvis ikke nogen rigtigt havde styr på tingene, men til sidst fandt jeg for det meste alligevel ud af, hvad der skulle gøres.

Det næste skridt var, at få opholdet forhåndsgodkendt af studienævnet. Proceduren fremgår af abroad-hjemmesiden. Efter forhåndsgodkendelsen skulle erasmus pladsen og -stipendiet søges, hvilket Det Internationale Kontor havde godt styr på. I forbindelse med information om, at jeg havde fået en erasmus plads i Wien, fik jeg også information omkring muligheder for kollegieværelser i Wien. Denne information fremgår også af VetMedUni Viennas hjemmeside for incomings: http://www.vu-wien.ac.at/ausland/ERASMUS_INCOMINGS.htm. Jeg fik et værelse i kollegiet "Haus Donauefeld" som ligger lige ved siden af universitetet. Her bor man i to-værelses apartments med fælles entré og bad. Værelserne er møblerede med alt man skal bruge, men virker umiddelbart mere praktiske

end hyggelige. Der er køleskab på værelset, hvilket er praktisk nok, så længe man ikke har tænkt sig at skulle lave alt for meget mad i et af de to delekøkkener på gangen. Hvert køkken er tænkt til ca 25 personer, dog er der forholdsvis lidt koge/tilberednings- og spiseplads. Køkkenerne var desværre ofte beskidte og rodede, således at man ikke havde lyst til selv at bruge dem alt for meget. Udover fælles køkken er der fælles vaskeri, som man skal betale for med et østrisk bankkort. Desuden er der fitnesscenter i kælderen. Prisen på et kollegieværelse er 368 euro inkl. ugentlig rengøring af værelse, entré og badeværelse. Overordnet vil jeg mene, at det sikkert ville have været muligt at finde et mere hyggeligt og socialt sted at bo, men pga beliggenheden og fordi det var nemt at få et værelse, vil jeg klart anbefale "Haus Donaufeld" til andre erasmus studerende. Som bonus skal det nævnes, at det i nogle af gangene er tilladt at holde husdyr i værelserne.

Udsigt fra kollegiets tagterasse

Kollegiets beliggenhed lige ved siden af universitetet var klart til fordel for at deltage i sociale arrangementer på universitetet. Her var det helt fra start af VetMedUni Vienna's erasmus/IVSA -team der bød alle os

erasmusstuderende hjærtelig velkommen på universitetet og gav os et godt grundlag for at integrere os i det sociale liv på fakultetet. Det sociale liv består af hygge foran kafeteriaet om eftermiddagen, en hurtig svømmetur i Donau i frokostpausen, filmklub, fodbold-EM på storskærm, faglige arrangementer, samt en rafting-tour i Steyermark med en af studenterforeningerne. Desuden er der slevfølgeligt gang i festerne, både til den ugentlige torsdagsbar og til en del skønne udendørs-fester i løbet af semesteret. På det personlige plan har de studerende der er engageret i erasmus/IVSA -teamet ved VetMedUni Vienna gjort en stor indsats for, at vi som incomings kunne føle os trygge, både ved at arrangere fælles erasmus-aktiviteter, men især ved at være dem, man altid kunne spørge om hjælp hvis man var i tvivl om noget.

Som det fremgår af mit rejseregnskab har jeg brugt en del penge på turen til Wien. Dette skyldes vist mest fornemmelsen af, at man ikke er hjemme og skal prøve alt det sjove nye og selvfølgelig også bruger mere på sight-seeing og kulturelle oplevelser end man umiddelbart gør i sin hjemby. I sig selv er det ikke dyrt at leve i Wien. Prisniveauet på dagligvarer er lavere end her hjemme og hvis man lever lidt sparsomt kan man sagtens klare den på sin SU plus erasmus-stipendiet. Jeg selv havde brug for lidt SU-lån, ca 1000 kr pr måned. Af praktiske årsager åbnede jeg en østrisk bankkonto, især fordi kollegiet helst ville have lov til månedligt at trække lejen fra en østrisk konto og pga. at man skulle bruge et østisk bankkort til at betale fællesvaskeriet i kollegiet.

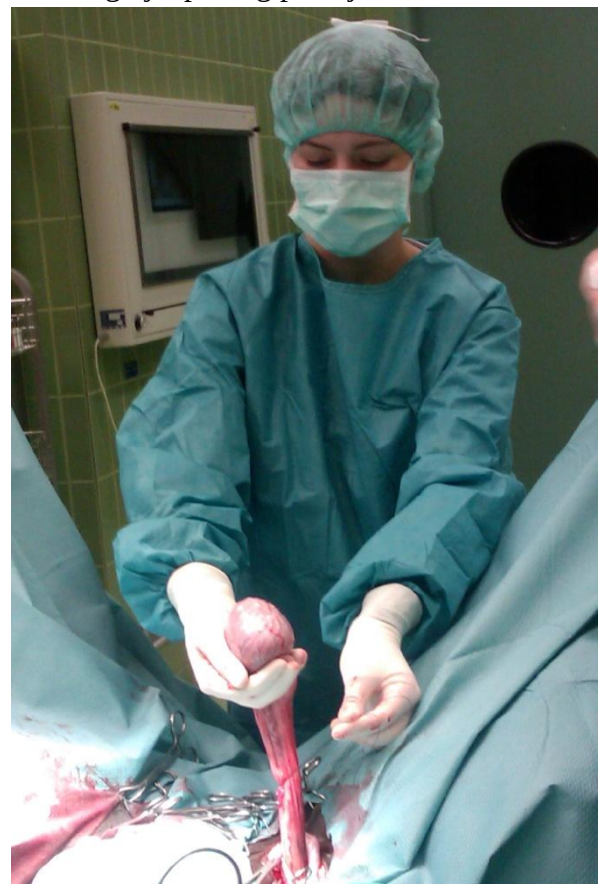
Med henblik på sproget har jeg været så heldigt at jeg i forvejen talte flydende tysk, så for mig var der ingen besværligheder

forbundet med det. Jeg synes selv, at det sproglige selvfølgelig var en fordel for mig overfor de to andre danske ersamusstuderende jeg var afsted sammen med, jeg tror jeg faldt hurtigere ind både fagligt og socialt, men jeg vil ikke mene, de andre to har haft store problemer mht sproget. De fleste undervisere og studerende i Wien var meget villige til at tale engelsk hvis der var nogen der ikke var så god til tysk. Vi som erasmusstuderende modtaget meget venlige og nåede indenfor opholdet at blive en del af "Vertiefungsmodul"-holdet.

Modulet Pferdemedizin er sammensat af nogle fag der samles omkring de kliniske rotationer på hesteklinikken, som i Wien er opdelt i afsnittene Orthopädie, Chirurgie, Gynäkologie og Interne Medizin. For rotationerne var hele holdet opdelt i 4-personers grupper, der på skift havde undervisning i de forskellige klinikker. Jeg var typisk i klinikken fra ca 7:15-13:00, herefter, kl 14:00-16:00, havde vi hver dag faget POL-seminar, hvor de studerende i grupper skulle præsentere en patient og herved gennemgår et sygdomskompleks. Om fredagen var vi ikke i klinikken, men havde Spezielles Training, som var et fag hvor vi blev undervist i specifikke diagnostiske eller behandlingsmæssige tiltag som f.eks. øjenundersøgelse, tandkonsultation, diverse ortopædiske operationer eller føtotomi. Hver gruppe tilbragte 2 uger i hver klinik samt to uger på Anästhesie-Service. De uger hvor alle klinikkerne var optaget af andre grupper havde vi fri om formiddagen. Derved var der også lidt tid til både forberedelse og sight-seeing. Derudover skulle alle tage otte vagter i klinikkerne, som enten kunne være nattevagter eller dagsvagter i weekenden. På vagterne var man altid to studerende samt en intern som tog sig af samtlige patienter,

hvilket kunne svinge fra at være så travlt at man næsten ikke havde tid til at spise imellem til at man sad en hel dag og ventede på at en enkelt patient skulle komme ind, som så kom så sent at det næste vagthold tog sig af patienten. På vagterne fik vi studerende med tiden overdraget en del ansvar for at vurdere patienters tilstand og komme med behandlingsforslag.

Fagligt holder VetMedUni Vienna en høj standard. Der blev lagt meget vægt på en solid baggrundsviden, som man til tider også kunne risikere at blive hørt i. Det var en klar fordel at have styr på teorien når vi var i klinikken, men jeg synes ikke at jeg var bagud i forhold til de østriske studerende. Selvfølgelig var der nogle praktiske ting der foregår på en anden måde, end man er vant til her hjemme, men både underviserne og de andre studerende var meget flinke til at tage hensyn til det og hjælpe mig på vej.

Operationsstue

Samlet set har turen til Wien været det bedste jeg har foretaget mig i løbet af studiet. På den faglige side har jeg opbygget en solid grundviden indenfor hestemedicin og har opnået en del praktiske færdigheder indenfor diagnostik og behandling. Især vagterne har gjort, at jeg er blevet bedre til at tage beslutninger omkring vurdering og behandling af patienter. På den personlige side har det bare været en utrolig god oplevelse. Jeg har selvfølgelig fået en masse nye venner alle mulige steder fra og har fundet ud af, at man sagtens kan tage til en helt ny by og indenfor rimelig tid falde på plads og føle sig nogenlunde hjemme.

Kontaktoplysninger:

VetMedUni Vienna

Dr. Ursula Schober

+43 1 250 77-1107

Ursula.Schober@vetmeduni.ac.at

Land og sprog: Østrig, tysk**Indlogering:** Kollegie "Haus Donauefeld"<http://www.stuwo.at/de/studentenheim-wien-donaufelderstrasse/>**Arbejdsområder:** ERASMUS studerende, div. kurser**Længde:** 5 mdr, 1/3 - 22/7**Budget:**

Flybillet	2.000	kr.
Kost	12.000	kr.
Logi	13.670	kr.
Forsikring	600	kr.
Diverse	14.000	kr.

I alt **42.200** **kr.****Modtagne legater:** Erasmus stipendie: 9280 kr.**Ansøger:**

Katharina Russell, årgang 07

katharinarussell@dsr.life.ku.dk**Hagenbeck's Tierpark – Zoologisk have i Hamborg***Af Lena Brix*

Jeg har længe været interesseret i de lidt mere eksotiske dyr, og da marsvin og kaniner ikke længere var nok til at dække dette behov, besluttede jeg mig for at strække følerne ud og finde en praktikplads i en zoologisk have. Københavns Zoo tager ikke imod praktikanter, rent og skær fordi de ikke kan garantere praktisk arbejde for praktikanten hver dag. Det er kun de store zoologiske haver der har mulighed for det, så det

indgrænsede mulighederne jo betydeligt. Jeg begyndte derfor at søge syd for grænsen, og kontaktede simpelthen en masse zoologiske haver i Tyskland via de email-adresser jeg fandt på deres hjemmesider. Der er også nogle få af de største (fx Hellabrunn i München) der direkte har informationer om ansøgning til dyrlæge-praktikanter på hjemmesiden. Inden længe hørte jeg bl.a. tilbage fra Hagenbeck's Tierpark i Hamborg, der bad mig om at sende en formel ansøgning med CV og motiveret del til deres chef dyrlæge,

Dr. Flügger. Igen ikke særlig længe senere blev jeg så inviteret til ”Jobsamtale”. Jeg tog turen til Hamborg en varm sommerdag i 2009 og fik mig en god snak med Dr. Flügger. Bagefter blev min zoologiske viden testet på en tur gennem Haven. Det gik da ikke helt galt, for tilbage på hans kontor snakkede vi så datoer. Da mit ophold skulle have en vis længde, blev jeg begrænset til sommerferierne. Så vi aftalte, at jeg skulle starte min praktik i sommerferien – 2011, to år senere! Det er altså en rigtig god ide at være ude i god tid, da pladserne er meget eftertraktede, og de fleste zoologiske haver kun har en dyrlæge praktikant per tidsperiode (man får til gengæld meget mere ud af det!). Da det endelig blev 2011 havde jeg en fantastisk sommer i Hamborg, men den gik alt for hurtigt forbi. Jeg aftalte med dyrlægerne, at jeg skulle komme igen, og der var et hul på 9 uger uden praktikant i mai-juli 2012. Den chance skulle de ikke byde mig to gange, så jeg tog afsted igen i år. Hagenbeck’s Tierpark tilbyder ikke indlogering eller betaling for praktikanter, så det er vigtigt at have budgettet i orden inden man rejser. Boligmarkedet i Hamborg kan sammenlignes med det Københavnske, både i pris og efterspørgsel, men især i sommerferien er der god mulighed for at finde et værelse til fremleje (fx wg-gesucht.de). Jeg fandt et værelse via en ven af en ven af en kollega af min far... der var medlem i en fraternity, der har et hus i Hamborg. Jeg flyttede altså ind med 10 unge mænd – og det var super hyggeligt. Jeg startede i zoo mandag morgen, og blev med det samme sendt ud til elefanterne, hvor Dr. Flügger var i gang med at file elefantfødder. Jeg fik også lov til at prøve mine evner i elefant-pedicure, og selvom ”Mala” nok er den mest tålmodige elefant,

ville vi nok aldrig være blevet færdige hvis ikke dyrlægen havde taget over igen. Armmuskler er en rigtig god ting at have. Under mit ophold fulgte jeg skiftevis med de to fastansatte dyrlæger, Dr. Flügger og Dr. Prahl. Jeg fik set en masse og fra starten var der mulighed for hands-on.

Skildpadde i bruseren

Vi lavede en del anæstesier på de forskellige dyr. Da ti antiloper skulle flytte til en anden zoo måtte vi lægge dem i anæstesi for at kunne sprøjte langtidsvirkende sedation og aflæse alle microchippene for at være sikker på, at de rigtige dyr blev sendt afsted, hvorefter de skulle vækkes igen og deres fuldstændige opvægning blev overvåget. Jeg var generelt meget heldig, da der i løbet af mit ophold var en del dyr, der skulle flytte til andre zoos, og der var nye dyr der ankom. Jeg overvågede ikke mindre end to elefanttransporter, der er ret store foretagene. Zoo modtog Europas eneste hvalros til det nye ishavs-anlæg, der også åbnede mens jeg var der. Og så er der alt det andet, vi lavede på daglig basis. Det var i hvertfald aldrig kedeligt. Når dyrlægerne havde travlt med mindre praktikant-venlige ting, som at besvare mails etc., fulgte jeg med dyrepasserne i de

forskellige områder. Det er en rigtig god mulighed for at lære mere om dyrene, og hvordan de lever, hvad de æder, og så vigtig information som hvilke dyr man helst ikke skal gå ind til. Dyrepasserne i zoo er specialuddannet til zoodyr, og de er rigtig dygtige og ved utrolig meget om de forskellige dyr, hvilket man som uskyldig studerende kun kan profetere af. Efter det hårde arbejde var udført var der så også tid til så dejlige beskæftigelser som at kæle med tapirene (fladlandstapirer er utrolig kælen og legeglad, især de små) og fodre hulepindsvinene (porcupines).

Alpaka hos tandlægen

Jeg har lært en masse under mine ophold; begyndende ved zoologisk viden (som faktisk er meget relevant, når man lige kommer op over det niveau vi lærte på første år), håndtering af forskellige dyrearter, hvordan man kan overdrage den viden man har fra de "almindelige" dyr til dyr, hvor der kan findes næst til ingen litteratur (venter stadig på bogen "Medicin og Kirurgi af Hjørteantiloper"- den ville have været meget brugbar!), og meget mere. Min parasitologiske viden fik en god brush-up, da det var mig som praktikant, der i første

omgang stod for at undersøge de gødningsprøver, der kom ind. Men jeg har også et par gode råd til dem af jer, der nu har fået lyst til at komme afsted: Det er en rigtig god ide, at læse op på tyskkendskaberne inden man tager afsted (såfremt man ikke er sikker på man kan alt i forvejen). Mens man på universiteterne sagtens kan klare sig med engelsk og skoletysk, er zoo en arbejdsplads for rigtig mange mennesker der ikke har en akademisk baggrund, og engelsk er desværre stadig ikke tyskernes største styrke. En anden ting der er vigtig at nævne er, at man får mest ud af opholdet hvis man har været på klinik før. Det er de færreste dyr man kan lave en fuld klinisk undersøgelse på, og der er meget præventivt arbejde. Hvis det er hands-on clinical skills man er mest interesseret i, så er der bedre muligheder for det og et større patient flow på dyreklinikker/-hospitaller. Men hvis det er arbejdet med eksotiske dyr der interesserer dig, behandling af disse, og forebyggelse af sygdom, avl, etc., så kan et praktikforløb i en zoologisk have give dig rigtig meget. Ikke mindst en masse motivation til resten af studiet!

Kontaktoplysninger:

Dr. Michael Flügger og Dr. Adriane Pahl,
Tierpark Hagenbeck Gemeinnützige
Gesellschaft mbH, Lokstedter Grenzstraße 2,
22527 Hamburg
0049 40 53 00 33-0 (Hagenbeck's Tierpark,
offentligt nummer)

Land og sprog: Tyskland, tysk

Indlogering: wg-gesucht.de

Arbejdsområder: Fulgte med og understøttede dyrlægen ved præventiv behandling (Vaccinationer, parasitologisk screening, etc), akutte behandlinger,

immobilisering (til undersøgelse, behandling og transport), overvågning af foderplaner, planlægning af avlsprogrammer, dyretransporter, etc.

Længde: 9 uger, 14/5 – 15/7

Budget:

Transport (Tog)	831	kr.
Kost	2.500	kr.
Logi	3.000	kr.

Diverse 500 kr.

I alt 6.831 kr.

Modtagne legater: Ingen

Ansøger:

Lena Brix, årgang 08
lenab@dsr.life.ku.dk

To ugers praktikophold i Newmarket, England

Af Malin Karlsson

Jeg ansøgte i Januar i år om praktikophold på et af Englands mest moderne hestehospital- Rosssdales Equine Hospital i Newmarket. Jeg fik tildelt en plads i to uger i deres ambulatory practice. Newmarket er Englands mekka for galopheste og der findes ca 3000 heste i træning og er stalde og stutтерier overalt i hele byen, som i sig selv ikke er særligt stor. Jeg startede mandag den 13/8 2012 kl 7.30 og blev præsenteret for Dr Lewis Smith, som jeg primært skulle køre med i de næste to uger. Lewis arbejdede primært med galopheste hvilket jeg var godt tilfreds med da det også er mit interesse. De fleste af dyrelægerne startede allerede kl 6 om morgenen men jeg fik lov til at komme mellem kl. 7.30-8 de fleste af dagene.

Generelt afpasses arbejdet efter hestenes træningsarbejde. Det vil sige hvis der var brug for et dynamisk endoskopi af en hest i første lot der red ud omkring syv så fik man være på plads ved halv syv for at gøre klart til det. Morgenene går ellers ud på at man kører rundt til de forskellige træneres stalde og tilser deres heste, udtager blodprøver, giver

antibiotika eller smertestillende, skifter forbindninger, laver halthedsundersøgelser med røntgen og vad der ellers er brug for. Dyrelægerne havde deres trænere som de fast kørte til vær dag, men hvis nogen var på ferie eller lignende tog de også hand om hinandens stalde.

Dynamisk endoskopi af polo pony

I løbet af dagen kommer man tilbage til kontoret inde i Newmarket flere gange for at fylde bilen op med medicin, hente røntgen, ultralyd eller shockwave udstyr eller kun for

at tømme skraldespanden der hurtigt kunne blive fyldt op efter et besøg. Morgenarbejdet var man klar med mellem 12-14 tiden og herefter vær der visse dage plads til en længere frokostpause og andre dage have man næppe nok tid til at spise frokost. Om eftermiddagen var man tilbage i staldene igen men her var det generelt set lidt mere afslappet og man gav de heste sine injektioner man ikke havde nået om morgenen, samt lavede mange lidt længere halthedsundersøgelser med blokkader, røntgen og ultralyd. Man var færdig for dagen mellem 17-19 så det kunde blive nogle rigtigt lange dage indimellem.

Generelt behandlede man meget mere med antibiotika end her hjemme, og der var slet ikke den samme fokus på resistens, som man er vant til fra skolen. Det er også konkurrenceheste på høj niveau man har at gøre med og de er rigtigt hurtige til at sætte ind nogen ledbehandling hvis hesten er lidt uren.

En fuldpakket praksisbil

Lewis var også den der var primært ansvarlig for dynamiske endoskoper hvilket gav mig muligheden for at se en hel del af disse. Det var primært på galopheste men vi havde også en polopony og en almindelig ridepony. Der var også en dag når jeg vær med til at raspe

tænder på en 5-6 heste og det var meget lærerigt at få føle på tænderne før og efter Lewis havde raspet dem. I modsats til hvad vi lærer os ude i Tåstrup var de meget tilfredse med sin elektriske rasp og hestene blev kun sederet når der skulle trækkes ulvetænder ud. Når man er i Rosssdales ambulatory praksis indgår der ikke logi. Jeg endte derfor med at bo på et B&B knapt 10 min gang fra udkørende praksis. Det var hjemme hos en meget sød familie som stod op og lavede morgenmad til mig var dag. Ulempen med at vælge et B&B er dog, at du ikke altid kan regne med at du har tilgang til køkken/kyl/frysere og dermed ikke kan lave din egen mad så opholdet kan blive lidt dyrere.

Newmarket i sig er som sagt ikke særligt stort og der findes ikke voldsomt meget at lave, men du har heller ikke voldsomt meget tid over efter praktikken. Jeg havde dog weekenden mellem mine to uger fri hvilket jeg var glad for da jeg fik muligheden for at gå på en løbsdag i Newmarket og om søndagen tog jeg til Cambridge hvilket er en meget hyggelig universitetsby der det meste holder åbent om søndagen.

Jeg var meget glad for mit ophold hos Rosssdales. Man må desværre ikke have særligt meget "hands on" af dyrelægearbejdet. Men du får set en masse og du får set en masse heste trave op og det er ikke altid helt nemt at se hvilket ben de er halte på. Det var lidt forskelligt mellem dyrelægerne hvor meget de spurgte ind til tingen de lavede. Chefen (Mark C. Shepherd) var rigtigt god til at få dig at tænke selv og finde ud af for eksempel hvilket ben hesten var halt på og om den blev bedre/dårligere/uforandret efter en blokade. Men den faglige niveauet var generelt meget højt og hvis man spurgte om

noget var man sikker på at de kunde svære på det.

Jeg kan kun anbefale andre at ta til Rosssdale. Der findes også mulighed for at få et fire ugers externship inde på selve hospitalet og da indgår der boende. Men man skal huske at være ude i god tid da der er stor rift om pladserne.

Kontaktoplysninger:

Rosssdale Equine Hospital- Ambulatory practice

Anne Winters

+44 01638 577754

Anne.winters@rossdales.com

Land og sprog: England, engelsk

Indlogering: Bed and breakfast i byen, boende hos privatperson

Arbejdsområder: Udkørende praksis med primært væddeløbsheste som patienter

Længde: 2 uger, 13/8 - 24/8 2012

Budget:

Flybillet	1.096	kr.
Busbillet t/r lufthavn	240	kr.
Kost	1.700	kr.
Logi	2.800	kr.

I alt **5.809** **kr.**

Modtagne legater: Ingen

Ansøger:

Malin Karlsson, årgang 08

malink@dsr.life.ku.dk

Læmmehjælper og praktikant i Storbritannien april 2012

Af Pernille Knøs Jørgensen

Mit udenlandsophold i Storbritannien består af to dele: de første to uger af april måned tilbragte jeg i Irland som læmmehjælper, og de sidste to uger, som praktikant i England.

De første to uger af april måned 2012 tilbragte jeg hos familien Byrne i det sydøstlige Irland, hvor jeg agerede som medhjælper i læmmesæsonen. Jeg havde fået kontakt til familien Byrne via en venindes veninde, og korrespondancen foregik via e-mail og telefonsamtaler. Familien var meget hjælpsom med at finde ud af rejse og transport, og hentede mig ved bussen et stykke væk fra farmen. Opholdet var utroligt hyggeligt, og jeg følte mig efter få dage som

én af familien. Familien har gennem længere tid tilbudt unge at komme til besætningen og hjælpe til, så de var vant til at have folk boende. Irland i foråret var utrolig smuk, og kan med rette kaldes for "Den grønne ø" eller "Smaragd-øen".

Twins

Selve oplevelsen med at passe fårene var meget spændende og jeg lærte hurtigt hvordan organiseringen og arbejdsgangen fungerede. Besætningen bestod af 340 moderfår, der alle skulle læmme i foråret. Mit arbejde bestod i at tilse de drægtige får regelmæssigt i løbet af dagen og aftenen/natten, og bedømme om der var læmninger i gang og om der var behov for fødselshjælp. Udover selve læmme-delen, skulle der holdes tæt opsyn med dyrenes sundhed især i de efterfølgende dage efter læmningen, således at man sikrer sig at lammene er stærke nok til at komme ud på de store græsmarker sammen med deres moder. Derudover skal der fodres og vandes, muges ud, tjekkes marker, klovbeskæres, flyttes får og lam, halekuperes, kastreres og mærkes lam.

Fra Irland rejste jeg med bus og færge til Skotlands vestkyst, og derfra videre med bus og tog til det nordvestlige England, hvor jeg efterfølgende skulle i praktik de næste to uger.

Pneumoni hos lam, Byrne Farm.

I efteråret 2011 kontaktede jeg IVSA med henblik på at komme i praktik hos en stordyrpraksis i Storbritannien. Praktikopholdet skulle finde sted i tidspunktet for det såkaldte "lille projekt" i modul 2 på differentieringen Sundhed og produktion hos

produktionsdyr. Jeg ønskede specifikt Storbritannien som rejsemål, da kvæg – og fårebstanden i landet er betydelig, og landbrug stadig udgør et stort erhverv. IVSA formåede at finde en praktikplads til mig af to ugers varighed i en blandet landpraksis i det nordvestlige England i april måned, til trods for at de britiske veterinærstuderende også skulle i obligatorisk praktik på samme tidspunkt.

Praksis hed Beacon Veterinary Centre og bestod af tre unge mandlige dyrlæger fra henholdsvis Australien, Skotland og England, samt tre sekretærer. Alle var meget flinke, og dyrlægerne humoristiske og fagligt veluddannede som jeg også havde forventet. Jeg kørte skiftevis med dyrlægerne, idet jeg tog med den person, der havde noget stordyrrelevant arbejde på det pågældende tidspunkt, da dette er mit interesseområde, og tillige var et krav for "det lille projekt".

Arbejdet bestod meget af akutbesøg, i form af blandt andet fødselshjælp og kejsersnit på kødkvæg samt læmmehjælp på får, da foråret jo lige er årstiden for kælvninger og læmninger. Modsat Danmark var der en større andel kødkvæg end malkekvæg, og utallige flere får. Nogle af kvægbesætningerne i området var tillige ganske små i forhold til Danmark, idet der stadig findes landmænd der kun holder enkelte dyr, og har landbrug på samme måde som man ser i tv-serien Folk og Fæ.

Andre afvigelser fra Danmark er den åbenbare tilstedeværelse af sygdommene BVD, Kvægtuberkulose og IBR, som vi i Danmark stort set har haft succes med at sanere os fri for. Jeg var med til at foretage flere tuberkulin-tests på kødkvæg, inden disse kunne sælges videre, og der er omfattende lovgivning om hvordan og hvor ofte disse tests skal foretages.

Jeg var ikke med til nogen rådgivningsbesøg, som fungerede på samme måde som i Danmark. De rutinebesøg vi foretog i besætningerne var baseret på drægtighedstjek, hvor køerne rektalundersøges og skannes. Den engelske dyrlæge Dave fortalte mig, at de veterinærstuderende på Cambridge universitet har lært rådgivningsarbejde – såkaldte Herd Health Plans - men at der ikke foretages så meget af det, i hvert fald ikke i området. Denne manglende overvågning på grund af ingen obligatoriske sundhedsrådgivningsprogrammer, kunne jeg erfare, idet landet har en meget mildere antibiotikapolitik end vores. Der er frit tilladt at anvende flurokinoloner samt cephalosporiner til produktionsdyr, hvor vi i Danmark prøver at optimere antibiotikaforbruget og reducere antibiotikaresistens ved at lave restriktioner for brugen af disse antibiotika. Under praktikopholdet opdagede jeg til min overraskelse, at der ikke ved et eneste besøg i besætningerne blev skrevet følgesedler af dyrlægerne. Under konfrontation af Australieren Tom om emnet, fik jeg svaret, at dyrlægerne burde skrive følgesedler, men sjældent gør det. Dette må betyde at registreringen af lægemidler ikke er lovpligtigt i England eller at dyrlægerne i landet ikke kontrolleres så strikt af myndighederne, som i Danmark. Jeg så flere gange landmænd komme ind og købe antibiotika ”over the counter”, hvor dyrlægen ikke havde tilset dyret først, hvorfor det er tvivlsomt om dette blev registreret andre steder end på regningen. Nogle i landet tænker dog på om dyrlægerne anvender det korrekte antibiotika i en given situation, for vi blev inviteret til at antibiotikamøde holdt af Pfizer, hvor

dyrlægerne blev testet i deres farmakologi med henblik på at anvende det mest smalspektrerede antibiotika som muligt.

Jeg kan kun anbefale andre studerende at tage i praktik i Storbritannien. Briterne er generelt meget venlige, landskabet er flot og produktionsdyrene mange. Især kan jeg anbefale Beacon Vets, der udover at være meget humoristiske, fagligt dygtige og arbejdsomme, gav mig lov til at få ”hands on” i mange tilfælde.

Kontaktoplysninger:

Beacon Veterinary Centre, Aspatria Business Park, Aspatria, Cumbria
Tom Henderson
01697320242
beaconvet@gmail.com

Byrne farm, Ballinavocran, Bunclody, Enniscorthy, Co Wexford
Joe Byrne
353539377954
byrnefarm@eircom.net

Land og sprog: England/Irland, engelsk

Indlogering: Brandraw House, 2 West Street, Aspatria, Cumbria.

Arbejdsområder: Læmmehjælp og praktik

Længde: 1 måned, 1/4 - 29/4

Budget:

Flybillet	1.813	kr.
Kost	800	kr.
Logi	2.923	kr.
Transport	1.427	kr.

I alt **6.963** **kr.**

Modtagne legater: Jubilæumsfonden, 3.000 kr.

Ansøger:

Pernille Knøs Jørgensen, årgang 07
knoes@dsr.life.ku.dk

USA

Ivy League externship på Cornell University

Af Astrid Birch Kjærgaard

For et år siden havde jeg aldrig hørt om Cornell University. Det er dog ikke universitetets skyld, for det er et såkaldt Ivy League universitet og dermed i samme 'klub' som Harvard, Yale og Princeton og rangerer desuden som USA's bedste veterinærskole. Vi har ikke nogen udvekslingsaftale med Cornell på veterinærområdet, så måden, jeg fandt universitet på, var via en google-søgning a la 'veterinary medicine university externship USA'. Her har Cornell en fantastisk nem og overskuelig hjemmeside:

<http://www.vet.cornell.edu/education/externships.cfm>.

Jeg besluttede mig for, at jeg ville af sted i slutningen af maj 2012, og 7 dage senere havde jeg en plads fra juli 2012. På grund af den meget, meget korte varsel fik jeg plads på min 2. og min 10. prioritet af rotationer: Oftalmologi og billeddiagnostik. Jeg havde netop været på UC Davis og var blevet fuldstændig forelsket i USA og anerkendte, at jeg var nødt til at lave et externship mere for at have en chance for at få et internship som færdiguddannet. Det kan absolut ikke anbefales at arrangere et ophold med så kort varsel. De 'gode' rotationer er taget, flybilletter er dyrere og indkvartering sværere. Det værste er dog nok, at mange legater ikke gives, hvis de ansøges efter opholdets start.

Dette skal sammenholdes med, at Cornell kræver en tuition fee på 500 USD om ugen. Bum.

Jeg var af sted i sommerferien, hvilket vil sige, at jeg var i klinikken med 4. års amerikanere, som lige var startet på deres klinikår. På UC Davis var jeg i klinikken med studerende, som var 1 måned fra graduation, og i sammenligning med hermed var de på Cornell betydeligt dårligere og mindre hårdtarbejdende. Som dansker kunne jeg altså lidt bedre følge med på Cornell end på Davis. Stemningen på universitetshospitalet på Cornell er dog også præget af, at de nordlige stater nok har en mere afventende og kølig kultur, hvor Californien er meget mere smilende og imødekommende. Dette er dog primært sandt for miljøet på universitetet.

Kataraktkirurgi. Phacoemulsification med isætning af kunstig linse (pseudophakia)

De studerende, jeg boede i fraternity house med, var vildt søde og inviterede mig med på vinsmagning, drukture, cliff diving, fester osv. De drikker faktisk mere end en gennemsnitlig rusinstruktør gør herhjemme, skræmmende!

Til det seriøse. Oftalmologi havde et tårnhøjt caseload med ca. 15-20 konsultationer og 3 indlagte dagligt. Vi lavede ca. 3 kataraktoperationer + diverse fremmedlegemer, grids, enukleationer m.m. om ugen og de studerende er i høj grad nødvendige for at det løber rundt. Man havde ansvaret for kl. 8-20 behandlinger i hverdagen og kl. 8+20 behandlinger i weekenden for sine indlagte patienter. Var der få indlagte, klarede den studerende, som var on-call, dog behandlingerne alene. Jeg fik mine egne patienter fra tredje dag og var ikke on-call, fordi jeg ikke havde adgang til bil. Konsultationerne har nogenlunde samme form som herhjemme. Den studerende optager anamnese men der laves ikke klinisk undersøgelse på oftalmologi. Dette går an fordi 99% af patienterne er interne eller eksterne sekundære eller tertiære henvisninger eller interne kontroller. Derimod gik man direkte til følgende, som udføres af den studerende: Menace-, dazzle- og palpebralrefleks, pupilstørrelse og -refleks, undersøgelse af øjets forreste segment med spaltelampe, schirmers, fluorescinfarvning, dryp med lokalbedøvende proparacain før trykmåling med tonopen og derefter dryp med det mydriatiske tropicamid (med mindre kontraindiceret). Derefter går den studerende ud og præsenterer sin patient for en resident som herefter kommer med ind og gentager spaltelampeundersøgelse og laver fundoskopi. Der var spejle på fundoskopet, så de studerende kunne se med. Derefter

præsenterer residenten patienten for sin faculty som kommer med ind og gentager spaltelampeundersøgelse og fundoskopi. Det er således også en læringssituation for residenten, og alle patienter ses af en board-certified diplomat. Fordi caseflowet var så højt, var der desværre meget lidt tid som studerende til at få øvet fundoskopi selv, og man gik ofte glip af at se de spændende fund i øjets bagerste segmenter. Meget ærgerligt. En særligt god ting ved Cornell var journalsystemet (UVIS), der har meget bedre tekstbehandlingsegenskaber end vores herhjemme. Udskrivningsinstrukser kan således kopieres fra tidligere kontroller, og nye værdier og ændringer i behandling eller prognose kan lynhurtigt indtastes. I modsætning til herhjemme er der derfor tid til at lave en udskrivningsinstruks som fuldt opsummere alle nuværende og tidligere diagnoser og giver den studerende eller underviseren et lynhurtigt overblik ved nye patienter.

Billeddiagnostik. De studerende træner positionering til thorax-røntgen med en af de studerendes egne hunde.

Billeddiagnostik fungerer meget som herhjemme på modul 2. Man hjælper til med at tage røntgenbilleder og ved ultralydsscanninger og har en stor mængde

elektroniske cases at arbejde med i mellemtiden. Der var tre røntgenrum på smådyr, 1 på hest, fluoroscopi, scintigrafi, CT og MRI. 90 % af dyrene sederes før røntgen, og der skal være en meget god grund til ikke at sedere dem (svær kardiovaskulær sygdom eller lignende). Teorien er, at dét at slås med dyret og skulle gentage røntgenbilleder pga. dårlig teknik eller bevægelse belaster et sygt dyr lige så meget som en medicinsk sedation. Hvis man i sjældne gange skal holde et dyr, er det ALDRIG de studerende der gør det. Her synes jeg bestemt vi burde skamme os over den helt ekstreme røntgeneksponering vi udsætter ansatte og studerende for herhjemme, og det er rystende, det ikke engang diskuteres med de studerende at sedere. Måske det er en 'beef' med anæstesi som herhjemme skal bruge tæt på en 1 times varsel for at kunne give en sedation? På Cornell injicere man sedation direkte iv uden venflon, hvilket går fint, og det er for øvrigt den studerende, der stikker.

Rounds var på både oftalmologi og billeddiagnostik det absolut fedeste. I stedet for vores sløsede patientgennemgange har de en reel stuegang med maksimal udnyttelse af cases praktisk og teoretisk. På billeddiagnostik fik hver studerende f.eks. et røntgenbillede at gennemgå, give diagnose på og foreslå behandling til. Dette med svære røntgenbilleder og kun signalement og henvendelsesårsag som hjælp.

Vi kunne lære fantastisk meget af USA. Deres residents og faculty er et helt ekstremt kvalitetsløft i forhold til klinikveterinærer og PhD'er herhjemme og jeg kan ikke anbefale nok at tage til udlandet og opleve, hvor stor en forskel det gør!

Kontaktoplysninger:

Cornell University Hospital for Animals, 930 Campus Road, Ithaca, NY 14853
Pilar Thompson, Program Coordinator
(607) 253 3477
pav37@cornell.edu

Land og sprog: USA, Engelsk

Indlogering: Via housing list fra Pilar Thompson. Herfra kontakt til fraternities, studerende og undervisere samt private udlejere samt hostels og hoteller. Jeg var indkvarteret i et værelse i et fraternity house 'OmegaTauSigma BetaChapter' til 400 USD pr. måned. Der var fælles køkken og bad samt adgang til have, terrasse, vaskefaciliteter m.m.

Arbejdsområder: 2 uger oftalmologi og 2 uger billeddiagnostik

Længde: 4 uger, 16/7 – 12/8

Budget:

Tuition fee 4x500USD	12.340	kr.
Flybillet	7.850	kr.
Rabiesvaccination	2.565	kr.
Logi 400 USD	2.372	kr.
Kost	1.500	kr.
Forsikring	755	kr.
ESTA visa waiver	82	kr.

I alt **27.464** **kr.**

Modtagne legater: Oticon Fonden 3.500

Ansøger:

Astrid Birch Kjærgaard, årgang 2006
astridbk@dsr.life.ku.dk

Externship på Alamo Pintado Equine Medical Center (APEMC)

Af Emma Bengtsson

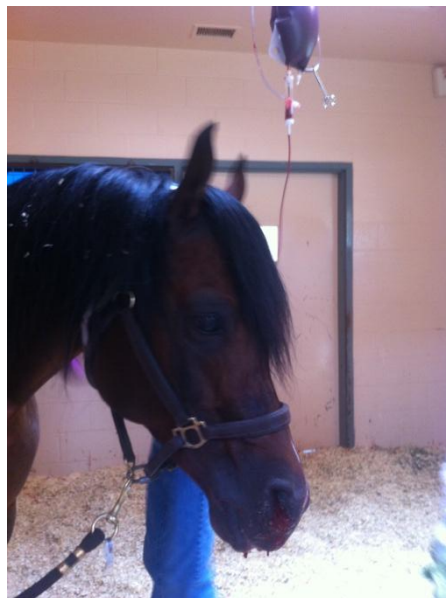
Fakta om hospitalet

APEMC er et stort hestehospital placeret meget idyllisk uden for den lille by Los Olivos i det sydlige Californien. Hospitalet er et henvisningshospital, så der kommer mange interessante cases for enhver smag. Dagtimerne i hverdagene er fuldt booket med konsultationer hos fem dyrlæger. Dertil kommer akutte patienter om aftenen og tit også om natten. I weekenderne er der færre konsultationer. Hospitalet råder over avanceret og moderne udstyr såsom scintigrafi, liggende og stående MRI, hyperbaric chamber og en speciallavet pool til sikker opvågning efter visse operationer. Der er ca. 70 indlagte heste på hospitalet hvoraf nogle er der for rehabilitering.

Atmosfæren på dette hospital er usædvanlig god. Alle, fra rengøringsdamerne (der reder din seng hver dag) til de dygtige kirurger, er venlige og hjælpsomme, og de regner dig for en del af teamet. Hospitalets venlighed smittede tydeligt af på deres kunder – der var sjældent sure miner blandt hesteejerne!

Hospitalet har 5 interns (nyuddannede dyrlæger) og 1-2 externs (studerende) samtidigt. Som extern bor man gratis på hospitalet sammen med interns. Indkøbsmulighederne er begrænsede lige omkring hospitalet, men man kan som regel få et lift af en intern.

Som extern forventes du at være til rådighed under hele din opholdstid og at hjælpe med behandlinger kl. 7 og 17 alle ugens syv dage. Der imellem vælger man selv hvilke patienter eller operationer, man vil se. Man kan også vælge at komme ud sammen med en af hospitalets udkørende dyrlæger, hvis arbejde består i alle de basale ting som drægtighedskontrol, tandraspning, vaccinationer osv. Den første uge er man mest med til at observere de forskellige procedurer, men efterhånden som personalet lærer en at kende, får man mere og mere ansvar. I øvrigt har hospitalets hjemmeside en god beskrivelse af, hvad man kan forvente som både intern og extern.

Arabhingst som havde næseblod i flere dage. Fik blandt andet en blodtransfusion og vitamin K.

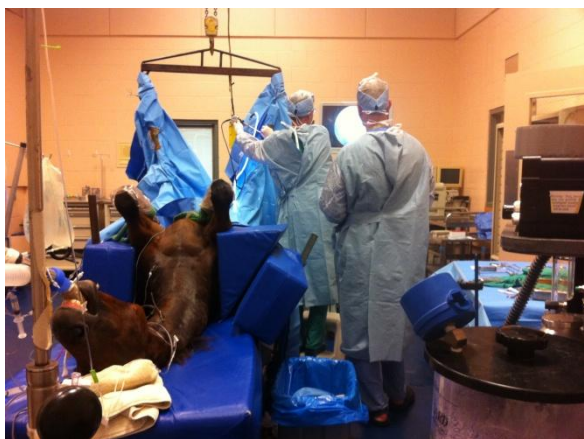
Området omkring Los Olivos er smukt, og der er mange smukke stutteri- og galopstalde, gode vandringsmuligheder, vinmarker og

strande. Derudover ligger den danske by Solvang (grundlagt i 1911) et par kilometer fra hospitalet. Her kan man finde tebirkes, frikadeller og andre danskheder. Vejret er i sommerperioden glimrende: Sol, ca. 30 grader og ingen regn.

Mit ophold

I 2010 bestemte jeg mig for at søge et externship udenlands. Jeg har altid troet, at det ville være vildt besværligt at komme af sted. Heldigvis tog jeg fejl! Hesteinteressen førte mig til American Association of Equine Practitioners hjemmeside (AAEP.com), hvor man kan finde en liste over de hesteklinikker, hvor man kan søge extern- og internships.

Jeg søgte om en plads allerede 1,5 år i forvejen. Da der er mange ansøgere, kræves det, at man er ude i god tid, da det er ”først til mølle”. De vil have to anbefalinger sammen med din ansøgning. De ansvarlige for ansøgere er meget hjælpsomme. Regn med ca. en uges svartid på dine mails.

Arthroskopi af kodeleddet og fjernelse af ledmus.

Rejsen fra Los Angeles til klinikken er lidt besværlig, men lige så snart jeg trådte ud på den smukke gårdsplads, blev jeg budt velkommen af søde mennesker og glemte alt om ”shuttle busses” og ventetider i

lufthavnen! Bagagen blev smidt ind på værelset, og så var det ellers bare til at skifte tøj og komme i gang! Den første weekend var travl, men jeg kom hurtigt ind i tingene og følte mig relativt sikker på rutinerne efter et par dage.

Hver morgen i de fire uger jeg var på hospitalet var jeg med til at lave klinisk undersøgelse og behandling af hospitalets indlagte patienter. Jeg fik god rutine i at undersøge hestene og man vante sig til at forklare sine fund i faglige termer.

Hospitalet får som nævnt mange spændende cases, og for mig, der godt kan lide ortopædi, var det en guldgrube! Jeg så flere arthroskopier på en uge, end jeg gjort i hele mit liv! Som eksempler på spændende cases kan nævnes: et føl der kom ind med en brækket halshvirvel, en 15 år gammel hingst der havde blødt næseblod i flere dage, en hoppe med koliksymptomer der havde en stor absces i mesenteriet og en hest der havde fået revet hovkapslen af i et trafikuheld.

Hvis der en dag ikke var så meget på skemaet, tog jeg med en af de ambulerende dyrlæger ud på en tur i området. Jeg fik oplevet mange forskellige typer heste, hestehåndteringer og kulturer.

Mine fire uger som extern gik utrolig stærkt. Jeg har set mange spændende cases, fået nogle gode kontakter og rigtig gode venner.

Jeg kan kun anbefale dette hospital!

Kontaktoplysninger:

Mrs. Karen Dewett
Alamo Pintado Equine Medical Center
PO Box 249, Los Olivos, CA 93441
E-mail: karen@AlamoPintado.com

www.alamopintado.com

Land og sprog: USA, engelsk

Indlogering: Gratis boende på hospitalet.

Arbejdsområder: Daglig behandling og overvågning af indlagte patienter, forberedelse for div. behandlinger og operationer, radiologi m.m.

Længde: 4 uger (1. – 29 Juli 2012)

Budget:

Flybillet 9764kr.

Kost 1729kr.

Transport 1700kr.

I alt 13193kr.

Modtagne legater: Ingen

Ansøger:

Emma Bengtsson, årgang 07

ufoemma@dsr.life.ku.dk

Ophold på Veterinary Medical Teaching Hospital, University of California Davis

Af Helene Tjell

Mit ophold på U.C.Davis var en rotation på to uger på Equine Emergency Medicine. Under rotationen havde man fuldt ansvar for sine patienters daglige behandling, fodring, prøveudtagelser og journalskrivning fra 8.00 – 20.00 – også i weekenderne. Der var ikke nødvendigvis dyrlæger tilstede i stalden imens, så det var antaget, at man havde styr på det, og ellers kunne man ringe eller, i dagtimerne, finde dem på kontoret.

Klinik til ambulante patienter.

Hverdagen startede mellem 6.00 og 7.00 hvor man fodrede, behandlede, lavede klinisk undersøgelse og skrev journal for alle sine patienter inden rounds/stuegang kl 8.30. Det var påkrævet at alle disse opgaver var udført på alle patienter inden 8.30. Til stuegang præsenterede man status for sine patienter samt indkomne prøvesvar fra gårsdagen. Derefter blev dagens ambulante patienter præsenteret og fordelt på studerende og residents. Alle havde fået udleveret en pager, hvormed man blev paged når ens klienter var ankommet. Herefter gik man ud og tog imod klienten, optog anamnese og startede sin kliniske undersøgelse. Herefter arbejdede med casen sammen med en resident. Som studerende var man ansvarlig for al journalskrivning, hjemsendelsesbreve og medicinering af casene, samt hjemsendelsesinformation til klienten. Ind imellem de ambulante patienter, arbejdede man videre med de indlagte patienter. Det var ofte et mix af udredning af ambulante patienter og samtidig behandling af indlagte, som fx skulle

havde dryppet øjne hver 2. time. Efter dagens arbejde blev der igen gået stuegang, hvor man igen præsenterede indlagte patienter samt de ambulante patienter man havde haft. Efter sidste behandling kl. 20.00, havde man fri. Da jeg var på rotationen Equine Emergency, blev jeg paged efter kl. 20.00 også, hvis der kom akutte patienter ind. Dette var dog frivilligt. Der kom ofte en kolikhest ind om aftenen eller natten. Her var man en del af teamet, og der blev udført ventrikelskyldning, rektalundersøgelse, ultralydsscanning af abdomen, røntgen af abdomen og ydet væsketerapi samt evt. anden terapi som fx kirurgi.

Under opholdet udførte jeg en række praktiske ydelser som fx bughulepunktat, endoskopering af luftveje, ultralydsscanning af abdomen og thorax samt obstetrisk hjælp til en lama. Derudover udførte jeg diverse behandlinger i form af intravenøs-, intramuskulær og subcutan injektion, samt øjenbehandlinger direkte og via kateter.

Karantæne-området

Jeg oplevede et virkelig stort patientflow på U.C.Davis, og dermed mange forskellige sygdomme og skader. Det var fx fungal keratitis, colitis, IBD, otitis externa/media, polysynovitis, caudal cervical osteoarthritis,

discospondylitis mf. Dette var virkelig udfordrende, og jeg udviklede mig utrolig meget både fagligt og personligt.

Jeg er meget taknemmelig over mit externship på U.C.Davis, og kan kun anbefale andre at tage derover. Det var meget "lige på og hårdt" og man blev kastet ud i tingene fra første dag, men på denne måde blev man også tvunget til hurtigt at komme ind i rutinerne og blive en del af teamet derovre. På grund af det store patientflow og mængden af ansvar man fik, lærte man utrolig meget på virkelig kort tid. Jeg har lært virkelig meget fagligt, og opholdet har ligeledes udvidet mit perspektiv og vagt en interesse for at lave et internship efter endt studie.

Kontaktoplysninger:

Veterinary Medicine Teaching Hospital,
University of California, Davis
Judy Wall
530-752-0773
jawall@ucdavis.edu

Land og sprog: USA, Engelsk

Indlogering: Privat indlogering via UC Davis

Arbejdsområder: Equine Emergency
Medicine

Længde: 2 uger, 26/9-11 – 8/10-11

Budget:

Flybillet	4439	kr.
Kost	1400	kr.
Logi	1743	kr.
Medicin	1822	kr.
Diverse tog	245	kr.

I alt **9649** **kr.**

Modtagne legater: PLAN-Danmark 3.000
kr, Intervet rejseforsikring

Ansøger:

Helene Tjell

helene-t@dsr.life.ku.dk**Blok 3 og 4 i amerikansk selskab***Af Katrine Husum*

Mit USA -eventyr startede allerede halvandet år, før jeg egentlig kom af sted, da jeg initialt søgte om et sommerophold på UC Davis i 2011. Udveksling på UC Davis sker nu i samarbejde med Study Abroad, som kræver, at man søger tilladelse til oversøisk udveksling et år i forvejen. Uheldigvis denne sommer havde UC Davis ikke plads til nogen eksterne studerende, men tilbød i stedet at jeg kunne komme i løbet af skole året. Først var det ikke en mulighed pga. min undervisning på hestedifferentieringen, men da jeg blev pålagt at skrive speciale i blok 3 og 4 2012, så jeg straks en mulighed i at udskyde dette. Da jeg allerede var blevet godkendt til udveksling på UC Davis kontaktede jeg Judy Wall. Da du kun kan være på UC Davis i 4 uger, før du skal til at betale et studiegebyr, valgte jeg at tage videre til WSU, som tillader et udvekslingsophold på 12 uger. På WSU er det John Mattoon, som arrangerer alt angående ens udveksling, hvor de for at godkende ens ophold kræver en motiveret ansøgning vedhæftet tre anbefalinger fra undervisere eller dyrlæger.

Efter jeg var blevet godkendt hos begge universiteter, gik jeg videre med at ansøge om et visum, da mit ophold i USA varede mere end 90 dage (under 90 dage tilladt på waiver program). Ambassaden stillede et krav, om at jeg søgte et studievisum (J-1), hvilket både er dyrt og meget tidskrævende. Jeg vil derfor klart anbefale til fremtidige rejsende at holde

masken bedre overfor ambassaden, hvis man søger et turistvisum eller begrænse sit ophold til at være under de 90 dage.

Opholdet på UC Davis

Når dit ophold på UC Davis er godkendt fremsender Judy Wall noget materiale om klinikken og deres procedure, men også en liste over personer, som udlejer værelser. Jeg boede hos ægteparret Caroll, som var umådelige venlige og hjælpsomme, som fik mig til at føle mig hjemme på min første længere udenlandsrejse. Yderligere tog de mig også med til weekendudflugter til San Fransisco, Napa og Sacramento.

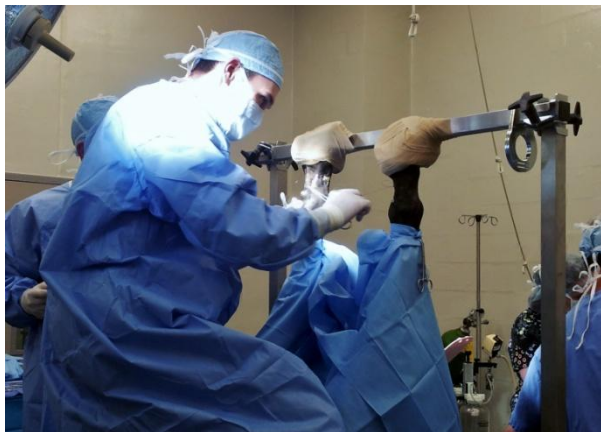

Mini patient med sinusitis

I selve klinikken var jeg to uger på Equine Medicine og 2 uger på Equine Emergency. Ugerne på Equine medicine var præget af, at en tandspecialist tog cases ind. Det var meget lærerigt, da det er begrænset, hvor mange tand-cases jeg havde set tidligere. De to uger på Equine Emergency havde vi flere føl cases, hvilket var meget lærerigt. Som studerende er

det ens ansvar at skrive daglige journaler, rekvirere prøver, kliniske undersøgelser, medicinering, samt assistere ved procedurer. Ydermere er du også ansvarlig for morgen og aften behandlinger af dine patienter i weekenden, men de er meget forstående overfor at dele det med andre studerende, så du kan tage ud og opleve andet end klinikken. Opholdet på Washington State University

Efter ens ophold på WSU er godkendt sætter John Mattoon dig i kontakt med en person, hvor du kan bo hos under dit ophold. Jeg boede hos en anden studerende. Det kan klart anbefales at bo hos en studerende, da det giver dig en godt socialt netværk. Jeg boede forholdsvis tæt på skolen, så jeg gik hver dag, men der er også mulighed for busser (gratis med cougar card). Pullman er en meget lille by, men der er hyggelige barer og restauranter, hvor man kan hygge med andre studerende. Moscow, som er en nærliggende by, er let at cykle til, hvor der byder sig lidt mere liv i byen samt shoppemuligheder.

Neuroectomy, som oftere end i DK er en potentiel løsning

I klinikken var jeg 4 uger på små husdyr intern medicin, 2 uger på heste medicin, 2 uger på heste kirurgi, 2 uger på reproduktion, 1 uge på små husdyr nattevagter og en kombineret uge med røntgen og eksotiske dyr.

Små husdyr intern medicin, reproduktion og kirurgi var klart mine ynglings rotationer, hvor jeg føler, jeg fik det største faglige udbytte. I henhold til ens udveksling kontrakt er det egentlig kun meningen, at man skal observere arbejdet i klinikken, men de fleste klinikere lader dig, hvis du viser interesse, tage dine egne cases og dertilhørende ansvar (journaler, udskrives breve, medicinering, patient pleje, klient kontakt osv.). Intern medicin er nok den mest krævende rotation, da der er mange henviste patienter, som kræver en del udredning. De 2 uger på reproduktion var også yderst lærerige, hvor der dagligt er træning i palpation og scanning af hopper. Ydermere er rotationens kliniker Ahmed Tibary meget inspirerende, og det kan klart anbefales at tage denne rotation.

Generelt virker WSU til at være et mere socialt og imødekomende sammenlignet med UC Davis, bl.a. fordi smådyrs og store husdyr klinikkerne ligger i forbindelse med hinanden, samt at der er en mere afslappet tone mellem professorer, residents og studerende. Jeg vil helt klart anbefale til andre at tage et ophold på WSU, da det både giver en god faglig men også social oplevelse.

Da jeg har forbindelse med ejerne af en stor kødkvægsranch i Nebraska, benyttede jeg mig også af den mulighed at komme ud og se, hvordan de opdrættede kvæg. Derudover fik jeg også muligheden for at køre ud med den lokale dyrlæge og drægtighedsundersøge køer vha. rektal ultralydsscanning. Efter mit ophold i Nebraska brugte jeg tre uger på at komme rundt og se noget af USA, hvilket klart kan anbefales, da det også bidrager til en anden oplevelse af USA, da ens tid på universiteterne let bliver præget af lange dage i klinikken og papirarbejde.

Kontaktoplysninger:

William Pritchard Veterinary
Medical Teaching Hospital
University of California
One Shields Ave
Davis, CA 95616
Judy Wall (jawall@ucdavis.edu)

Washington State University,
College of Veterinary Medicine,
PO Box 647010
Pullman WA 99164
John Matton (mattoon@vetmed.wsu.edu)

Disse personer arrangerer udvekslings-
programmerne og derfor dem første kontakt
rettes til. Hvis det er nødvendigt, at du skal
rette henvendelse til andre, skal de nok
henvise dig.

Land og Sprog: USA: Davis, Californien og
Pullman, Washington State, engelsk

Indlogering: Davis: Liste sendes over
kontakter til udlejere. Typisk leje er omkring
150 US /uge. Pullman: John Mattoon sætter
dig i kontakt med en person, du kan bo hos.
Lejen afhænger af den person, som du så
kommer til at bo hos. Jeg gav 175
USD/måned.

Arbejdsområder: 6 uger på heste medicin, 2

uger kirurgi, 2 uger reproduktion og 6 uger på
mindre husdyr. Patient pleje (fodring,
medicinering, kliniske undersøgelser), journal
skrivning, ejer kontakt, udførsel af visse
procedure (bl.a. endoskopering, rektal
undersøgelse, ultralyd, bandagering,
blodprøve udtagning, venekateter, suturering),
tolkning af prøve svar og medvirken i disses
diskussion, håndtering af fugle.

Længde: Sammenlagt brugte jeg 17 uger (4
på UC Davis, 12 på WSU og 1 uge i
Nebraska) fra 5.Marts – 7. Juli 2012.

Budget:

Flybillet	14269	kr.
Kost	5266	kr.
Logi	7982	kr.
Forsikring	2928	kr.
Visum	5302	kr.
Rabies Vaccination	1750	kr.
Telefoni	447	kr.

I alt **37.944** **kr.**

Modtagne legater: Ingen andre er ansøgt

Ansøger:

Kathrine Husum, Årgang 2007
husum@dsr.life.ku.dk

12 ugers ekstra hesteklinik på WSU

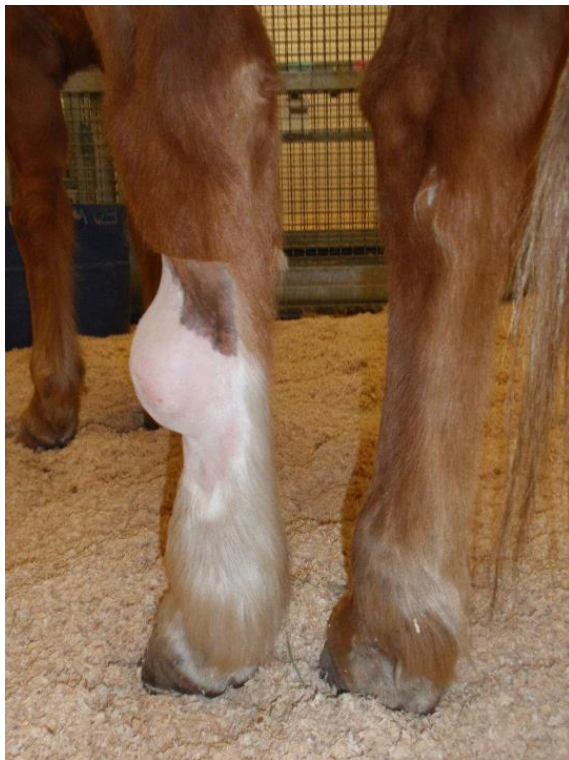
Af Mette Holmer

Det er svært at nå ret meget af det, man gerne
vil, på 5½ år, så man må jo bare selv sørge for
at forlænge studiet. Jeg er på
hestedifferentieringen – og så kan man jo
aldrig få for meget hest! Jeg ville ikke gå glip

af vores modul 2, så i stedet for at søge om
merit udsatte jeg bare mit speciale et år og
søgte om 12 ugers klinikophold på
Washington State University i USA. Det blev
en fantastisk tur med herlige mennesker,
mange timer på hospitalet, meget ansvar, stejl

indlæringskurve og be- og afkræftelse af mange af mine amerikanske fordomme.

Jeg startede med fem uger på Equine Surgery, hvor jeg kom ind midtvejs i en rotation. De studerende på WSU kører med rotationer af to ugers varighed, og afslutningen af hver rotation markeres ved en helt overdådig Food Friday, hvor alle studerende og undervisere har madtema og alle bidrager med noget, der så smovses mellem alle dagens patienter. Den første uge hjalp jeg de andre studerende med deres patienter og var ellers med til alt, hvad der foregik på kirurgiafdelingen. Da vi startede nye rotationer op, kom jeg med på lige fod med de amerikanske studerende, så jeg fik egne patienter, der skulle optages anamnese af, føres journal over (inkl. SOAP), bestilles medicin til, opereres, laves operationsrapport over, have lavet hjemsendelse og have forestået den løbende dialog med ejerne. Til forskel fra vores Stordyrshospital i Tåstrup er det på WSU de studerende, der gør alle disse ting.

Vallak med tumor, der infiltrerede den laterale strækkesene, inden kirurgisk fjernelse

Vi var kun små hold på tre-fem personer, der så blev undervist og vejledt af diverse residents og kirurger, som man også løbende kunne have en masse faglige diskussioner med og et godt personligt forhold til. Dagene var lange; Vi studerende mødte ind omkring 6.30-7 for at undersøge og behandle vores patienter inden vores "clinicians" mødte ind kl. 8, og så sluttede vi ved 17.30-20-tiden, afhængigt af hvor mange patienter der var at behandle, hvor mange journaler man var bagude med, og om der kom noget akut ind. I så inspirerende et fagligt og socialt miljø gjorde det ikke noget med så lange dage, og hvis man stadig ikke var for træt efter endt hospitalstjeneste ventede mad og øl på The Old Post Office eller Rico's med nogle af ens holdkammerater. Hvis man troede, man kunne sove ud i weekenderne, kunne man tro om igen, for alle ens patienter havde man også ansvaret for at undersøge og behandle weekenden igennem. Engang imellem når der ikke var for meget at lave, kunne man da være heldig at bytte lidt med hinanden, så man kun skulle af sted en enkelt gang hver dag og i stedet kunne tage ud og spille golf, skaffe sig nogle amerikanske tømmermænd eller bage boller eller kage til næste uges klinik. På kirurgi var der travlt og et ret stort case-flow. Der var en masse halthedsdiagnostik med efterfølgende MRI-scanninger, scintigrafi, ledbehandlinger og stamcelleinjektioner, sinusitis og kraniale tumorer, der blev endoskoperet og CT-scannet og derefter udredt kirurgisk eller strålebehandlet, samt frakturer, pharynxabnormalier, kirurgisk kolik, hernier, penis- og perineale tumorer, laparoskopiske overiektomier mv.

Hver fredag formiddag var der ”Senior Papers”, hvor tre sidsteårsstuderende fremlagde hver deres rapport over et udvalgt emne, mens omkring 50-100 ansatte og studerende lyttede med, mens de spiste gratis donuts eller bagels. Lidt ligesom vores bachelorprojekt, bare med meget mere gjort ud af selve fremlæggelsen, og så var det rigtig fedt, at man kunne lære om så mange forskellige emner hele tiden. Hvis man havde en ledig stund i klinikken var der også flere gange, hvor man havde mulighed for at følge residents til deres svar på ”Senior Papers” med spændende oplæg.

Efter fem uger på kirurgi startede jeg fire uger på Equine Medicine. Her var en del færre patienter, men derfor også bedre tid til mange udbytterige ”case rounds”, hvor vi fik gennemarbejdet emner som neonatale føl, antibiotikaanvendelse (som er meget anderledes end herhjemme og derfor giver anledning til en del spændende diskussioner!), kolik og post-kolikoperationer, blodprøveanalyser, muskelsygdomme og neurologiske lidelser. Egne patienter på medicin var døgnkrævende i det akutte stadium i en grad, så man nogle gange ikke kunne nå at foretage sig andet en hel dag end at monitorere, behandle og opblande medicin og væske.

Efter medicin var jeg så heldig at få plads på Equine Theriogenology i to uger. Det var intensiv reproduktion med bl.a. scanning af tre-seks hopper hver dag, udtagning af uterusprøver, klienters problemhopper, scanning af hingstes acc. kønskirtler, urethra-endoskopi, kastrationer, springning med klienters (uregerlige) hingste, sædanalyse og udtagning af sæd fra bitestiklen fra død hingst og ikke mindst laparoskopisk ovariektomi af alpakas(!). Et ekstremt praktisk kursus, hvor vi fik lov til at udføre alting og havde

professoren og residenten omkring os til at lære os deres guldgrube hele tiden.

Theriogenology var sidste hele rotation for mit vedkommende, men da jeg stadig havde en uge tilbage, fik jeg lov at vende tilbage til kirurgi for at fortsætte, hvor jeg slap seks uger tidligere. Alle andre studerende på WSU veksler det sidste år af deres studie mellem rotationer på smådyrs-, heste- og produktionsdyrshospitalet samt mellem alle specialafdelingerne såsom klinisk patologi, radiologi og patologi og en måneds praktik i privat praksis. Efter tolv intensive uger i træk på Hestehospitalet havde jeg lært alle dyrlægerne, teknikerne og residents at kende samt en stor del roterende studerende, så det var svært at slippe dem alle for at tage derfra igen i slutningen af april.

Laparoskopisk ovariektomi med studerende som assistenter

Hvis jeg inden mit ophold havde vidst, at alle de studerende, som jeg havde lært at kende, blev færdiguddannede d. 5. maj, havde jeg rykket mit ophold en enkelt uge for at kunne være der til deres dimission. Det er også værd at bemærke, at man efter denne dato kommer på klinik med en ny årgang af studerende, som endnu ikke har klinisk erfaring. Jeg synes også, at det var ret fedt at få lært en årgang så

godt at kende i stedet for at skulle til at have skiftet alle de studerende ud midtvejs. Jeg gad ikke besværet med at søge turistvisum til et halvt år (ansøgning, interviews på ambassaden, ventetid, frustration...), så jeg tog bare af sted på et 90-dages Visa Waiver, som kun kræver, at man udfylder og betaler et mindre beløb elektronisk på nettet, inden man tager af sted. Desværre betød det så også, at jeg ikke kunne blive ekstra tid i USA efter mit klinikophold på WSU, så jeg havde blot fem dage, som jeg brugte i Seattle ved vennerne og kæresten til en af mine nye WSU-buddies. Jeg troede aldrig, jeg skulle blive så vild med et ophold i USA, men det gjorde jeg virkelig. Skriv endelig til mig, hvis du har nogen spørgsmål omkring det!

Kontaktoplysninger:

Washington State University Veterinary
Teaching Hospital
Dr. John Mattoon
509-335-0713
mattoon@vetmed.wsu.edu

Land og sprog: USA, engelsk

Indlogering: Dr. Mattoon kan hjælpe med at finde overnatning. Han satte mig i kontakt med Dr. Nicky Finch, der er Head of Exotics

Department på WSU. Jeg lejede et værelse i hendes og hendes mand Scotts hus ca. 3 km fra WSU og kunne få et lift med hende hver morgen. Det var rigtig hyggeligt, og jeg fik lært dem godt at kende, men hvis man er allergisk over for rigelige mængder af hunde og katte eller gerne vil bo tættere på WSU, er det nok bedre at finde noget andet.

Arbejdsområder: Heste (6 uger på Equine Surgery, 4 uger på Equine Medicine og 2 uger på Equine Theriogenology)

Længde: 12 uger, 6/2-27/4

Budget:

Flybillet	5600	kr.
Kost	5000	kr.
Logi	6880	kr.
Visa Waiver	76	kr.
Mobil (SIM/taletid)	400	kr.
Diverse	200	kr.

I alt **18156** **kr.**

Modtagne legater: Ingen

Ansøger:

Mette Holmer, årgang 07
mholmer@dsr.life.ku.dk

Cornell University, New York – Summer Dairy Institute

Af Sine Bomskov Møller

Efter sidste års store succes med et externship i München var jeg ikke i tvivl om at sommerferien igen i år skulle bruges til at rejse i det store udland ved stud.med.vet på ryggen. Det gik jo hurtigt op for mig, at det var min sidste sommer til at få gjort noget ved

alle de tilbud, der byder sig for studerende og ikke for færdige dyrlæger. Muligheden viste sig at byde sig tilfældigt – via facebook og en veninde på en ældre årgang der var i Mississippi på et alternativt modul 2. Hun hørte om Summer Dairy Institute, der er et 6 ugers langt seminar for næsten færdige og nyuddannede dyrlæger med interesse for

malkekvæg, og postede straks at Anne Juul skulle tage af sted. Anne fik mig overbevist om at det nok var en bedre plan end at interraile Europa og så kunne den lange vej begynde.

Den første hurdle var at deltagere skulle være fra AVMA akkrediterede Universiteter. Det har KU SUND pt. ikke og vi skrev derfor en mail for at forespørge, om vi kunne ansøge overhovedet. Da svaret kom tilbage positivt på ansøgningsfristeden, blev det til en lidt lang nat med at udfylde den online application. Det viste sig at sådan en ansøgning skal indeholde en motiveret ansøgning, referencepersoner og derudover en masse amerikanske principper om graduering under studiet etc. som ikke eksisterer i DK. Med flere felter lidt mangelfuldt udfyldt fik jeg sendt min ansøgning af sted og så var det blot at vente på svar, der ville komme omkring februar.

The pack – på vej ud og se på silo-management, et af de større temaer på dagens ekskursion til Sunnyside aka. 3500 malkende køer! Malkegraven kører 24/7 og alle køer malkes 3 gange dagligt.

Da svaret kom tilbage med ”Dear Applicant - congratulations” – var min første tanke at det var den sværeste del af processen overstået, men det skulle vise sig at være meget

anderledes. Betaling af depositum og fee krævede personlig hjælp i banken og rabiesvaccinen er en dyr omgang over 3 gange. Jeg vil anbefale Speciallægerne Sundhedscenter på Rosenørns Allé 68. Det er dejlig tæt på og de giver studierabat. At få et visum er nok det mest irriterende og uigennemskuelige, jeg længe har gjort. At få originale papirer fra Cornell og udfylde dem, sende dem tilbage og modtage ny formular med underskrift var heldigvis venligt assisteret af Cornells study abroad kontor. Min egen opgave var så at lave betaling i banken og på den amerikanske ambassades hjemmeside, registrering på hjemmesiden, bookning af tid på ambassaden og godkendelse af likviditet i banken og det var ikke en nemt overskueligt ting samt en meget dyr affære. Det lykkedes dog til sidst, efter et par dage med hjertet oppe i halsen at få tilsendt mit pas med visum i 4 dage før afgang!

Jeg valgte at booke min flybillet gennem statravel.dk (student travels u. 26 år) – de er meget søde til at hjælpe og det gjorde det muligt at lave en rundrejse til en fornuftig pris. Vi valgte at rejse 4 dage før så vi havde til et par dage i NY city og komme os over jetlag før det hele skulle starte.

Vi ankom og blev indlogeret søndag og startede så lige på og hårdt mandag morgen kl. 8. Cornell University stiller indlogering til rådighed som en del af kursets pris. Der er tale om et gammelt ”Fraternity- house” med plads til 29 studerende. Lige der, gik drømmen jo i opfyldelse om at være ”rigtig” amerikansk studerende og enhver fordom var klar til at blive testet i det virkelige liv. Hver dag gik til ca. kl. 17, mens weekenderne var fri til social hygge og lidt opdatering på

næste uges emner. En enkelt lørdag blev inddraget til praktisk kursus i klovpleje og amputation – meget cowboy og indianer, men de siger det virker. Det gik langsomt op for os at Summer Dairy Institute ikke er et hvilket som helst kursus. De amerikanske studerende var helt oppe og køre over listen af forelæsere som bl.a. indeholdt navne som Nigel Cook, Daryl Nydam, Steve Eicker, Charles Guard, Robert Gilmore, Sheila McQuirk og Calvin Booker samt flere spændende folk fra industrien i USA, Canada og Kina. Derudover blev det hele krydret med besætningsbesøg på nogle af de mest progressive og største farme i området. Gårdejere med privat jet eller egen yacht til at gøre en voksende virksomhed administrerbar var bare lidt af det, vi blev præsenteret for.

Vores dejlige lille hus, som udover manglende aircondition i 40 graders varme, var fantastisk til at samle folk i den store opholdsstue til en øl over Jeopardy og Wheel of Fortune :0)

Generelt er det en hel anden verden, som skal ses og opleves før man forstår hvordan det hænger sammen. Der er ikke andet at sige end at jeg er kommet hjem med bagagen fyldt med gode oplevelser, masser af viden og en bunke nye venner og åbne invitationer til at komme tilbage. Min ”guld”- mappe står på hylden og jeg kan slet ikke vente med at hive

den frem og bruge alt det jeg har lært i den virkelige verden.

Legat fra AABP blev anbefalet af SDI– bliv medlem og søg – det kan godt lade sig gøre og er en fantastisk kilde til ny forskning via deres nyhedsbrev og journal. Jeg kunne godt have brugt de 750 \$, men fandt ikke ud af at det var en mulighed før en tysk studerende fortalte, at det havde hun gjort.

Kontaktoplysninger:

Cornell University, Chuck Nydam

<http://www.vet.cornell.edu/summerdairyinstitute/> - application form

Chuck Nydam: cwn7@cornell.edu, Summer dairy institute:

summerdairyinstitute@cornell.edu

Land og sprog: USA, Engelsk

Indlogering: Kurset tilbyder indlogering som en del af fee i fælles hus.

Arbejdsområder: Besætningsrådgivning i malkekvæg

Længde: 6 uger, 18/6 – 27/7

Budget:

Flybillet	5.000	kr.
Tuition-fee, +kost og logi	13.000	kr.
Visum	2.000	kr.
Medicin	1.600	kr.
Diverse	1.400	kr.
I alt	23.000	kr.

Modtagne legater: Legat til studerende ved det Biovidenskabelige Fakultet til udlandsrejser med studieformål 10.000 kr., Oticon fondet 3500 kr.

Ansøger:

Sine Bomskov Møller, årgang 07

bomskov@dsr.life.ku.dk

4 ugers klinisk erfaring på hestehospitalet på UC Davis, Californien

Af Marie Hallager Askholm

Jeg havde i løbet af min studietid på KVL hørt en del ældre studerende fortælle om UC Davis, og jeg blev enig med mig selv om, at det måtte jeg også opleve. Så jeg fik sendt en ansøgning af sted via KUnet. Jeg ville gerne have noget praktisk erfaring i klinikken og jeg fik en liste med rotationer jeg kunne ansøge om. Jeg ansøgte om mange rotationer for at øge min chance for at blive optaget og jeg søgte kun om 4 uger, da det er hvad man kan få gratis.

Jeg blev optaget og så var der en masse praktiske ting at få ordnet inden jeg skulle afsted. Det var en meget stresset periode fordi jeg først fik endeligt bekræftet at jeg var optaget 4 uger før opholdets start (selv om jeg skulle ansøge et helt år før!!!). Jeg skulle tænke på et sted at bo, visum, vaccinationer, forsikring m.m. Selv om jeg på et tidspunkt var lige ved at opgive det, endte det hele til sidst med at gå op i en højere enhed og jeg kom afsted...

Eftersom universitetet ligger i Californien og jeg elsker at rejse besluttede jeg at planlægge lidt ekstra tid i hver ende af mit ophold til ferie. Jeg ville ønske jeg havde haft endnu mere tid til at rejse, og vil absolut anbefale andre der tager til UC Davis til også at sætte noget ekstra tid af til ferie.

Jeg vil fortælle lidt om mit ophold på UC Davis og afslutningsvis komme med nogle praktiske oplysninger der kan være relevante for studerende der vælger at tage et ophold på UC Davis.

De første 2 dage på skolen var hårde. Jeg kunne ikke finde nogen ting, jeg skulle forholde mig til en masse nye mennesker og måder at gøre tingene på, jeg skulle lære at kende til deres digitale patient-journal system, jeg skulle sætte mig ind i at tale et fagsprog på engelsk.... argh. Jeg må indrømme jeg havde et dyk og jeg følte mig noget ensom og fortvivlet. For at være helt ærligt var jeg helt nede og vende og syntes slet ikke det var rart. Men jeg kom med enormt store forventninger efter at have hørt så meget hjemmefra "det er et af de bedste universitets-hestehospitaler i verden", "jeg havde den bedste tid da jeg var på UC Davis", "jeg oplevede alt mulig...". Jeg havde ikke hørt nogen sige at det lige tog et stykke tid at komme ind i rytmen og lære at finde rundt. Men på 3. dagen begyndte at føle mig lidt mere hjemme i det hele. Og allerede efter den første uge syntes jeg det var vildt fedt, jeg elskede det.

Fjernelse af melanomer på læben

Man møder til gennemgang kl. 8 om morgenen hvor man gennemgår patienterne og nye patienter bliver delt ud mellem de studerende.

Man er ansvarlig for sin patient hvilket indebærer at man skal lave klinisk undersøgelse og tjekke evt. blodprøver inden gennemgangen kl. 8 om morgenen, man skal give alt medicin og deltage i procedurer der skal foretages i løbet af dagen samt lave en klinisk undersøgelse af sin patient igen om aftenen mellem kl. 18.00 – 20.00. Så det er nogle lange dage der ofte runder de 10-12 timer!

Til gennemgang om morgenen skal man præsentere din patient med signalement, diagnose og plan. Ud over sin egen patient kan man hoppe rundt mellem de andres patienter og observere. Hvis der ikke er noget at lave forsøger dyrlægerne at tage et tema op som de gennemgår sammen med os.

I løbet af mit ophold var jeg 2 uger på hest medicin-rotation, 1 uge på rotation med halthed hest og 1 uge på rotation med akut kirurgi hest. Jeg fik bl.a. lært lidt om at aflæse blodprøvesvar, fik set diverse scanninger, røntgen, biopsier, kolikoperationer, halthedundersøgelser, gastroskopi, en hest med klassiske West Nile Virus symptomer, tandudtrækninger, kirurgisk fjernelse af nogle melanomer, diverse store og små sår.....

En af mine spændende patienter under mit ophold var Lil Bits, et 4 mdr. gammelt hingsteføl med akut vejrtrækningsbesvær. Ved ankomst havde han voldsomt forøget puls og respiration. Han anstrengte tydeligt alle sine mavemusklere for hver vejrtrækning og havde de mest klassiske` wheezing lungsounds` (tørre rallelyde/pipende/fløjtende lyde). Vi fik hurtigt tildelt ham oxygentilskud igennem en næsesonde, lavet et trachealskyl, scannet lungerne, lagt et venekateter og taget blodprøver. Kort efter ankomst var han ved at vælte af udmattelse og vi måtte støtte ham indtil oxygentildelingen heldigvis hurtigt

gjorde ham bedre tilpas. Lil Bits var meget kritisk de første par dage og personligt tænkte jeg at han ikke ville klare den. Men det var fantastisk at opleve hvad den rette monitorering og den korrekte mix af medicinsk behandling (væsketerapi, oxygentilskud, antibiotika, bronkodilaterende midler, steroider, antiinflammatorika og mavesårsbeskyttende midler...) kunne gøre. Efter en uge var han lige så fin og frejdig med minimal tildeling af medicin, ingen unormale lungelyde at kunne auskultere og han blev sendt hjem (da jeg spurgte til ham ugen efter sagde dyrlægen at ejeren havde sagt alt gik fint med ham ☺) Han var heldigvis eksemplarisk opdraget helt fra fødsel så håndtering af ham var meget let og jeg havde selvfølgelig lyst til at pakke ham ned i min kuffert og tage ham med hjem til Danmark...

En ting jeg godt kan lide ved den praktiske undervisning på UC Davis sammenlignet med derhjemme er den gode kemi imellem elev og lærer/dyrlæge. Det galt generelt alle underviserne, der var søde til at spørge til ens privatliv, gerne ville småsnakke om andet end dyrlægefaglige ting og ikke virkede som om de var mere værd selv om de tydeligt og selvfølgelig var meget klogere end os elever. Det har været sjovt at opleve en anden måde et hestehospital kan fungere på end hvad jeg er vant til og lægge mærke til forskellene. Det var også sjovt at lægge mærke til de forskelle i patienterne de varmere himmelstrøg medbragte. En standart kolikudredning inkluderer røntgen af abdomen for at tjekke for sandophobninger i tarmene (så det der vi lærer hjemme om at en hest er for stor til at man kan skyde røntgenstråler hele vejen gennem abdomen, det passer i hvert fald ikke), rabies og west nile virus samt bid i hovedet af klapperslanger er realiteter her i

forhold til derhjemme, synet af hestebremsearver i maven ved gastroskopi er modsat en absolut sjældenhed, og enterolitter (mineralsten i tarmsystemet) er et specielt problem for heste i den del af Californien.

Alt i alt var jeg godt tilfreds med mit faglige udbytte. Jeg synes jeg har fået set en hel del og synes efterhånden jeg er blevet ret god til hurtigt og systematisk at kunne lave en almen klinisk undersøgelse på en hest.

Min patient Shannon

Praktiske oplysninger:

CRAIGSLIST (<http://sfbay.craigslist.org/>) er en rigtig nyttig side at kende, her kan man købe, leje, sælge, finde et lift, et værelse man kan leje....alt muligt i nærmest alle verdens byer.

VACCINATION: Jeg vil anbefale at undersøge hvilke vaccinationer man skal have i god tid, da nogle vacciner tager lang tid at få da man skal have dem af flere omgange.

LOGI: Judy sender en housinglist med folk der lejer værelser ud til dyrlægestuderende. Ellers er couchsurfing også en god mulighed hvis man mangler et sted at sove et par nætter. Jeg vil stærkt anbefale at man bor et sted der har swimminpool, især hvis man kommer om sommeren, da der kan være MEGET varmt.

Og da Davis er en god cykelby, vil jeg anbefale at man får fat i en cykel man kan låne under sit ophold.

TRANSPORT: Man kan enten flyve til San Francisco el. Sacramento. Og derfra er det lettest og billigst at tage via BART til Davis. Jeg vil absolut anbefale at sørge for at komme til hurtigt at møde nogle unge lokale, men det gør man næsten helt automatisk.

Og søg endelig legater, søg dem i god tid og forvent at bruge noget tid på det. Mange legater har ansøgningsfrister og kræver budget og personlige beskrivelser af ens studieophold.

Kontaktoplysninger:

Judy Wall
+1 530-752-0773
jwall@ucdavis.edu

Land og sprog: USA, engelsk

Indlogering: Judy sender én en "housing list" med oplysninger på folk der lejer værelser ud til dyrlægestuderende.

Indlogeringsmulighederne afhænger af hvor mange på listen der har mulighed for at have en boende i den pågældende periode. Men generelt vil jeg mene der er gode muligheder da Davis er en typisk "collagetown", men det tager noget tid at planlægge.

Arbejdsområder: Klinisk erfaring på hestehospital: 2 uger medicin, 1 uge halthed og 1 uge kirurgi.

Længde: 4 uger i august

Budget:

Flybillet	9.119	kr.
Kost	2.500	kr.
Logi	3.200	kr.
Forsikring	806	kr.
Telefon	538	kr.
Udstyr	184	kr.

Diverse 800 kr.

I alt 17.148 kr.

Modtagne legater: Jubilæumsfonden, 5000 kr. Fonden til støtte for studerende fra det

Biovidenskabelige fakultet ved Københavns universitet, 5000 kr.

Ansøger:

Marie Hallager Askholm, årgang 08

Marie-askholm@dsr.life.ku.dk

Eventyr i Canada

Af Christina Henneke

Fra 1. Til 31. August 2012 havde jeg fornøjelsen af at deltage i et praktik program på Caledon Equine Hospital i Ontario, Canada. Jeg havde et halvt år forinden fundet stedet på AAEV's hjemmeside, hvor hospitalet har en profil. De skrev at de gerne ville have både interns og externs og dette så jeg som en god mulighed for at opleve en hverdag på et hestehospital uden for Danmarks grænser, og samtidig snuse til, hvordan det er at have et internship. Efter lidt mail korrespondance frem og tilbage aftalte vi et Skype interview. Ved dette interview aftalte vi, at jeg skulle komme til Canada i august måned.

Da tiden nærmede sig sommerferien besluttede jeg at rejse til Canada tre uger før opholdets start og rejse rundt i området. Dette så jeg som en god mulighed for at opleve området af Canada, hvor jeg skulle være i praktik, og derudover kunne jeg så vænne mig til, at komme i gang med at snakke engelsk i hverdagen, inden det gik løs med praktik på hestehospitalet.

De tre uger gik hurtigt og jeg oplevede en masse spændende ting og så meget flot natur. Det var en stor fordel for mig, da jeg ankom til Caledon Equine Hospital, at jeg kendte lidt til landet og i særdeleshed det område hvor en

del mine "kollegaer" kom fra. Specielt fordi det gjorde det muligt for mig, at snakke lidt mere med og spørge indtil hverdagen i Canada, samt hvad der var spændende rejsemæssigt i området.

Megan, en af interns, på Caledon Equine Hospital, som stævne dyrlæge

Da jeg ankom til Caledon Equine Hospital om eftermiddagen dagen før jeg skulle starte praktik, blev jeg taget vel imod og blev indlogeret i en af de to lejligheder som lå oven på selve hospitalsbygningen. Denne lejlighed skulle jeg dele med en pige fra Frankrig som ligesom mig havde et externship, samt en pige fra New Zealand, som havde et internship på hospitalet. I den anden lejlighed boede den anden intern, en pige fra Colorado, USA. Alle var meget imødekommende og vi fandt hurtigt ud af at lave hyggelige ting sammen, når vi ikke skulle være i hospitalet.

Udover de to interns var der på hospitalet ansat to veterinærsygeplejersker, en veterinærsygeplejerske under uddannelse, samt to kontorassistenter foruden ejeren af stedet dyrlæge Bruce C. Watt, som er diplomat i kirurgi. Derudover var vi i hele den periode mellem to og tre veterinærstuderende. Foruden det faste personale, havde hospitalet tilknyttet en neurolog, to øjeneksperter, samt en dyrlæge med speciale i hestetænder, som alle kom og tog imod patienter ca. 2-3 dage pr. måned. På hospitalet var der 23 bokse til indlagte patienter samt 4 isolationsbokse.

Bruce C. Watt der er ved at ultralydsscanne en lymfeknude på en hest.

Hverdagen på hospitalet startede hver morgen kl. 7, hvor de indlagte patienter fik lavet en hurtig klinisk undersøgelse og derudover blev de planlagte behandlinger foretaget. Dette skulle være færdigt til kl. 8, hvor morgenrunden hver morgen startede. Her blev de indlagte patienter præsenteret for dyrlægen af interns i undersøgelsesrummene. Derudover blev der foretaget ændringer i behandlingsplaner, skiftet forbindinger, lavet yderligere check - up mm. Efter morgenrunde

kom der mandag, onsdag og fredag patienter til konsultationer og udredning af fx haltheder, øjensymptomer mm. og derudover potentielle kirurgiske patienter henvist fra andre dyrlæger. Tirsdag og Torsdag var kirurgidage, og på disse dage startede vi forberedelse af patienter med kateter, præmedicinering osv. af patienterne lige efter morgenrunde. Den første hest blev gerne kastet kl. 10, og herefter gik dagene med operation, opvågning, og kastning af den næste osv.. På en kirurgidag havde vi gerne 4-5 heste igennem.

Foruden patienterne på hospitalet var der også tilknyttet en udekørende del. Her kunne kunder ringe ind i vagten og få dyrlægen ud, hvis de ikke havde mulighed for at transportere heste til hospitalet, og derudover var der ca. 3-4 besøg ude hos kunderne om ugen.

Da der i området omkring Caledon er mange heste, var der næsten hver weekend stævner, hvor vi var ude som stævnedyrlæger. Dette var primært military stævner. Dette gjorde at jeg også kom ud og så hvilke sportsgrene, inden for hesteavl, der er store i Canada, samt hvordan de afholder stævner og andre store arrangementer.

Hvis der kom akutte patienter ind uden for almindelig åbningstid, hvilket der gjorde ca. hver anden dag, var det gerne de to interns og os eksterns der tog imod dem. Her lavede vi de indledende kliniske undersøgelser, så som rektalundersøgelse, indtubering af nasogastric sonde, ultralydsscanninger, oprensning af sår osv., før dyrlægen blev tilkaldt. Dette var meget lærerigt.

Alt i alt var mit ophold i Canada meget lærerigt. Både det at opleve en hverdag på et hestehospital, samt at møde en masse mennesker med veterinæruddannelse, enten færdiguddannede eller studerende, fra flere

forskellige lande og høre, hvordan deres uddannelse er og hvilke ting der er de særlige veterinære udfordringer i deres lande.

Jeg kan kun anbefale andre, at tage ud og rejse. Dette giver god indsigt i hvilke behandlingsmetoder og -strategier der bliver brugt udenlands, og det har derigennem fået mig til at tænke over, hvilke muligheder der er med, og hvilke alternativer der kan være til, de ting vi lærer i det danske uddannelsessystem.

Kontaktoplysninger:

Caledon Equine Hospital
Bruce Watt
905 838 0038
admin@caledonequine.com

Land og sprog: Canada, Engelsk

Indlogering: Lejlighed på hospitalet

Arbejdsområder: Heste

Længde: 1 mdr, august 2012

Budget:

Flybillet	7000 kr.
Kost	1000 kr.
Logi	0 kr.
Forsikring	500 kr.
Medicin	0 kr.
Diverse	1000 kr.

I alt **9500 kr.**

Modtagne legater: Ingen

Ansøger:

Christina Henneke, årgang 08
henneke@dsr.life.ku.dk

Afrika

Når Specialet går i ged – dataindsamling i Tanzania.

Af Michelle Christensen (er medlem af IVSAs bestyrelse og modtager derfor ikke legat)

Da jeg altid har syntes, at parasitologi er spændende, faldt valget på dette område, da jeg skulle til at finde specialeemne. Samtidig havde jeg et stort ønske om at rejse ud i forbindelse med specialet, og allerhelst til et udviklingsland.

Og hvordan griber man så det an? Jeg vil i det følgende forsøge at forklare den lange proces der førte til mit afrikanske eventyr, men det allervigtigste råd kommer her: Hav masser af

tålmodighed, og vær ude i god tid med planlægningen!

Jeg faldt i snak med Maria Vang Johansen, der er professor på Institut for Veterinær Sygdomsbiologi/ Parasitologi, Sundhed og Udvikling. Hun beskæftiger sig i høj grad med parasitiske sygdomme i udviklingslande, og havde en masse spændende ideer. Ved hjælp af inspiration fra hende, samt en masse eftermiddage med artikelsøgning, fandt jeg frem til et emne, cysticercose i geder i Tanzania.

Min vejleder arrangerede min medvejleder i Tanzania, og den officielle kontakt til Sokoine University of Agriculture (SUA) var hermed skabt. Næste skridt var at søge om Research Associateship på SUA, og søge turistvisum til Tanzania. Turistvisum kan søges enten ved indrejse til landet, eller ved at sende pas og ansøgningsformular til den Tanzanianske ambassade i Stockholm. For at få et Research Associateship skal man sende et Research Proposal samt ansøgning til Director of Research and Postgraduate Studies (DRPGS) på SUA. Dette Associateship er det stykke papir der gør det muligt at få en midlertidig udvidet opholdstilladelse, en såkaldt CTA form, som igen tillader dig at udføre forskning i Tanzania på et turist-visum. Det er en måde at komme udenom at skulle søge study visa, som skulle være en lang og meget besværlig proces. Det fungerer dog kun, hvis man skal være i landet under 3 måneder. CTA formen søger man først, når man er ankommet til Tanzania, og har betalt for sit Research Associateship, og man skal derfor indregne 3-5 dage minimum fra ankomst, til man har papirerne i orden og kan gå i gang med sin dataindsamling.

Forestry Hostel ved foden af Uluguru Mountains

Når man ankommer til Tanzania, bliver man straks konfronteret med konceptet "African

Time". Jeg fik at vide at busturen fra Morogoro (hvor universitetet ligger) og til Mbeya, hvor min dataindsamling skulle foregå, ville tage omkring 7 timer. Hele turen endte dog med 12 lange timer, inden jeg kunne stå af i det sydlige højland, og endelig tage hul på mit studie – troede jeg! Ankommet i Mbeya var der selvfølgelig flere officials at møde, flere tilladelser der skulle udstedes, og mere venten. Men endelig, 1½ uge efter at jeg ankom i Tanzania, kunne jeg påbegynde min dataindsamling. Denne bestod i at tage ud til et slaughter slab hver morgen, hvor jeg undersøgte alle slagtede får og geder for tilstedeværelsen af parasitiske cyster. Derefter blev der udtaget afføringsprøver fra hvert dyr, og en McMaster flotation blev udført for hvert dyr.

Tarmsættet fra hver ged blev grundigt inspiceret for at opdage cyster.

Når man tager til Tanzania, og sikkert også andre afrikanske lande, lever man under andre spilleregler end herhjemme. Frasen "it's all about who you know" er altafgørende. Man er dybt afhængig af, at kende folk der kan introducere én til de folk man har brug for hjælp fra. Jeg var derfor meget taknemmelig for, at min vejleder i Tanzania havde så godt

et netværk, at jeg relativt nemt kunne få de kontakter jeg skulle bruge.

Min tid i Tanzania blev skåret ned fra 2 måneder til én på grund af økonomiske begrænsninger, da udgifterne pludselig blev en del højere end forventet. Det betød at jeg ikke nåede at se særlig meget af landet, og måtte arbejde meget hårdt for at nå at indsamle de data jeg skulle bruge. Jeg kan derfor kun anbefale, at man budgetterer med højere udgifter end forventet, da det giver bedre chancer for at man ikke pludselig står i den situation jeg gjorde!

Min måned i Tanzania var en fantastisk oplevelse, og på trods af den stramme tidsramme nåede jeg at lære en masse spændende mennesker at kende. Det er enormt lærerigt at leve i en så anderledes kultur, og jeg er kommet hjem med masser af inspiration til fremtidige projekter og arbejds muligheder. Det kræver lidt foderarbejde at skrive speciale på denne måde, men jeg synes det har været alt besværet værd, og kan kun anbefale det til andre! På den måde bibringer dit speciale til vidensforøgelse og capacity building i et område af verden hvor der virkelig er brug for det, og det er en rigtig dejlig fornemmelse. Man mærker straks hvor stor en forskel man kan gøre, selvom det er noget så simpelt som at diskutere håndhygiejne, eller undervise i udførelsen af en McMaster flotation.

Jeg står gerne til rådighed for eventuelle spørgsmål!

Kontakt oplysninger:

DRPGS SUA

P.O. Box 3151, Morogoro,

E- Mail: drpgs@suanet.ac.tz

Tel: +255 23 260 4388

Land og sprog: Tanzania, Swahili og Engelsk

Indlogering: På Forestry Visitors Hostel i Morogoro (kan bookes igennem Department of Forestry på SUA), på Hotel Livingstone i Mbeya, et billigt hotel med rene værelser i stille omgivelser.

Arbejdsområder: Parasitologi, slaughter slab survey

Længde: 4 uger, 27/8-23/9

Budget:

Flybillet	11.038	kr.
Kost	2.109	kr.
Logi	4.033	kr.
Forsikring	2.623	kr.
Medicin + Vacciner	5.072	kr.
Chauffør + tolk	7.386	kr.
Visum	764	kr.
Research fee	2.160	kr.
Residence permit	1.200	kr.
Materialer til speciale	2.812	kr.
Diverse	1.420	kr.

I alt **40.618** **kr.**

Modtagne legater:

PLAN-Danmark: 10.000 kr.

Dyrlæge W. Lænkholms rejselegat: 17.000 kr.

Godsejer Viktor A. Goldschmidts fond: 6.000 kr.

Danapaks Uddannelses- og

Understøttelsesfond: 15.000 kr.

Studenternes Jubilæumslegat: 10.000 kr.

Ansøger:

Michelle Christensen, årgang 06

speedy@dsr.life.ku.dk

Asien

Tree Of Life For Animals

Af Regitze Andersen

Den 10. Marts 2012 kl. 04.00 stod jeg i New Delhi Lufthavn i Indien og ventede på min taxa, som skulle køre mig til Pushkar i Rajasthan området 8 timer udenfor New Delhi. Her skulle jeg tilbringe den næste måned som frivillig på Project Raja. Projekt Raja er en dyrklinik i Kharakhari Village lige uden for Pushkar, som er grundlagt af Rachel Wright i 2006. Hendes vision er at skabe et Rabiesfrit samfund gennem neutralisation og vaccination af gadehunde samt at give medicinsk og kirurgisk behandling til alle de trængende dyr som hun møder på sin vej. Klinikken består af 2 kenneler samt en karantæne- og hvalpekennel, som huser over 200 indlagte gadehunde. Der er 2 indhegninger til store husdyr, hvor både heste, køer, bøfler, kameler, æsler og geder går sammen. Desuden tager klinikken sig af aber som får elektrisk stød, når de griber om el ledninger og kommer slemt til skade. Omkring 60 hunde bor fast på klinikken, som ikke er egnet til at kunne sættes tilbage på gaden igen. Klinikken har to operationsstuer, både en til små og store husdyr, samt et forberedelsesrum. Derudover har klinikken en akut telefon og en akut ambulance, som kører ud til tilskadekommen dyr. Hver eftermiddag kommer folk vandrende fra de små landsbyer med deres geder til klinikken for at få gratis behandling. Deres geder er deres levebrød og det betyder rigtig meget for disse familier at

få den gratis behandling som klinikken tilbyder.

Vi var 5 frivillige på klinikken, 3 dyrlægestuderende og 2 veterinärsygeplejeske studerende. 2 fra USA, 1 fra Belgien, 1 fra Scotland og jeg. Derudover har klinikken 26 ansatte, hvoraf der er 2 dyrlæger, 19 klinik assistenter, 2 plejepersonale og 1 banemand. Klinikken sørgede for indlogering på Holtel Ratan Haveli i Pushkar og transport til og fra klinikken samt frokost på klinikken hver dag.

TOLFA klinikken

Min første dag på klinikken var meget overvældende, arbejdet med gadehundene på klinikken i Indien er meget forskellig fra arbejdet på Hospitalet for Mindre Husdyr på KU Sund. Canine Distemper, Parvovirus infektioner, Rabies infektioner, skab, maddike sår og bilulykker med åbne benbrud og multiple frakturer er bare en del af hverdagen her. Vi startede dagen med at lufte indlagte hunde. Nogle af hundene er indlagt i op til

flere måneder, så det er vigtigt at de kommer ud af kennelen og får lidt frisk luft. Herefter startede den daglige behandling af hundene, hvilket indbefattede tildeling af væsketerapi, injektioner af smertestillende, antibiotika, vitaminer mm, sårbehandling og bandagering samt meget mere.

De frivillige dyrlægestuderende på klinikken skiftedes til at få deres tid i kirurgi på operationsstuen. Vi startede alle i anæstesi, hvor vi kunne observere dyrlægen under operationerne og efter at vi havde overværet og assisteret ved et par neutralisationer, fik vi lov til selv at få skalpellen i hånden og udføre både kasterationer og sterilisationer på hund og kat. Dyrlægen stod ved vores side og guidede os hele vejen igennem og kom med gode råd og kirurgisk faglig undervisning. Desuden assisterede jeg ved amputationer, tumorextirpationer samt fjernelse af et øje mm.

Sterilisation af gadehund

Mit ophold på klinikken i Indien har først og fremmest givet mig rigtig meget praktisk erfaring. Det er en hel anden virkelighed, ikke at have adgang til de diagnostiske remedier som vi har i Danmark. Klinikken har et mikroskop, men ikke nogen mulighed for at tage og analysere blodprøver, billede

diagnostisk eller andre parakliniske undersøgelser. Så alle ens kliniske faglige evner blev sat på prøve, man måtte bruge sine sanser; Se, høre, lugte og mærke.

Det er utrolig vigtigt at klinikker som TOLFA eksisterer og at vi giver vores støtte hertil, således at de kan fortsætte deres fantastiske arbejde. I de 5 år som TOLFA har eksisteret, er antallet af Rabiestilfælde hos menneske faldet med over 70 %. Derved er det ikke kun dyrene som hjælpes men også menneskene i landsbyerne. Klinikken overlever udelukkende af donationer, enten i form af det bidrag som de frivillige studerende betaler, i form turister som donere penge eller i form af indere som er FRIENDS med TOLFA i Indien og giver et lille bidrag hver måned. TOLFA er den eneste pro Bono, Non profit dyrklinik som er i hele Rajasthan området i Indien og gør virkelig en kæmpe forskel for velfærden både hos mennesker og dyr.

Jeg finder det utroligt berigende, at bruge mine faglige kompetencer som dyrlægestuderende, til at kunne forbedre velfærden hos både dyr og mennesker, som ikke har resurser til den fornødne behandling selv. Jeg håber, i vil støtte mig med et legat, således at jeg kan rejse ud i verden og hjælpe mange flere dyr og mennesker til en bedre velfærd.

Kontaktoplysninger:

Indien:

Tree Of Life For Animals (TOLFA)

Kharekhari Village

Nr Foy Sagar

Ajmer 301005

Administration England:

63 Queensway

Old Dalby

Melton Mowbray

Leics, LE14 3QQ
 UK
 Tlf: 07956426175
volunteers@tolfa.org.uk

Land og sprog: Inden, Hindi/Engelsk
Indlogering: Hotel Ratan Haveli i Pushkar
Arbejdsområder: diagnosticering og
 medicinering, anæstesi og kirurgi
Længde: 1 måned, 10/3 - 11/4

Budget:

Volunteer Contribution 5.187 kr.

Flybillet	3.794	kr.
Kost	1.500	kr.
Forsikring	1.475	kr.
Diverse	1.500	kr.
Vaccination	2.500	kr.

I alt **15.956** **kr.**

Modtagne legater: Ingen

Ansøger:

Regitze Andersen, årgang 07
regitzeandersen@dsr.life.ku.dk

Volunteer på TOLFA dyrehospital i Indien.

Af Rebekka Ertel

I november 2011 besluttede min studiekammerat Ida og jeg at tage til Indien sommeren 2012 for at arbejde som frivillige på TOLFA dyrehospital. Vi havde set linket til dyrehospitalet inde på IVSA's hjemmeside. D. 1. juli 2012 ankom vi så til Delhi lufthavn i Indien og blev hentet af en taxa, som var bestilt igennem TOLFA. Køreturen tog ca. 9 timer, så vi var godt trætte, da vi endelig nåede frem til vores hotel. Alle frivillige på TOLFA blev indlogeret på det samme hotel i Pushkar, som er en af de nærliggende byer til dyrehospitalet. Det var fedt at man på den måde kunne lære de andre frivillige at kende. Ida og jeg ville gerne dele værelse, men ellers fik man sit eget værelse. De andre frivillige bestod af nogle UK veterinærstuderende, en veterinærstuderende fra Frankrig, en næsten færdiguddannet veterinærsygeplejerske og nogle unge elever der lige var blevet færdig med highschool.

Hver dag kørte vi med en minibus ud til dyrehospitalet som lå nogle km. uden for byen og om aftenen, når vi havde fri, gik vi sammen ud og spiste og hyggede os. Vi fik os en masse gode aftener sammen og jeg har fået nogle dejlige nye venner rundt omkring i Europa.

Rensning af sår og pålægning af forbindelse på en stor tyr med åbent ind til leddet.

På vores første arbejdsdag, blev vi vist lidt rundt og vi blev introduceret for alle medarbejderne på TOLFA. Der var blevet lagt en plan for os, så vi ville få rotationer i

mindre husdyr, store husdyr og kirurgi. Stedet består af flere kenneler med indlagte syge hunde og en afdeling med raske hunde, som venter på kastration eller sterilisation. De fleste var gadehunde, men der var også et par enkelte ejerhunde i blandt.

I den måned vi var der, fik vi ca. 2 ugers rotation i mindre husdyr, 10 dage i kirurgi hvor man også skiftedes til at stå for anæstesi, lidt under en uge på store husdyr og til sidst fik vi en dag på hver rotation. Man havde altid nogle TOLFA medarbejdere ved sin side til at hjælpe.

Det var en rigtig spændende måned, hvor vi var med til at behandle patienter; vi gav dem væske IV, injectioner s.c., i.m., i.v, skiftede forbindelser, rensede sår, gav ormekur og var med til at beslutte det videre behandlingsforløb. I kirurgi var vi med til at assistere i starten, men efterhånden fik vi selv lov til at udføre kastrationer, mens dyrlægen superviserede. Det var spændende at have kirurgi og det var rigtig godt at få hands on og få øvelse i at udføre en kastration.

De ansatte på dyrehospitalet var fantastiske, de var rigtig søde og hjælpsomme og når man kom ind på livet af dem, kunne man joke og pjatte med dem om alt muligt. Så der var en god atmosfære og det betyder meget sådan et sted.

Jeg fik set nogle vilde ting på dyrehospitalet i Indien, for det er ikke samme standard som Vesten! Langt fra! Nogle af køerne havde nogle forfærdelige benbrud og sår (eller manglende kropsdele..) efter bil- eller togpåkørsler, og da køer er hellige i Indien, afliver man dem ikke bare lige, så det kunne være meget grænseoverskridende at se de slemt syge dyr. Det er ekstremt man får at se i Indien, ting man aldrig ville se i Danmark fordi det er imod dyreværnsloven, men samtidigt ser man også mirakler!

I kirurgi hvor vi kastrerer hunde.

Man kan være heldig at se nogle dyr komme sig, som man aldrig ville tro kom sig! Mine favoritter var to hunde, som jeg gik med hver morgen, hvor den ene var lammet i bagparten pga. påkørsel og den anden var en hvalp, som havde en fraktur i forbenet og hele benet var ét stort sår. Hunden med lammelsen kaldte jeg Lady og den lille hvalp kaldte jeg Speedy. Hver dag tog jeg Lady ud og prøvede at gå med hende, med en snor omkring hendes hofter for at støtte bagbene og til sidst fik hun førligheden tilbage i bagparten og kunne selv hoppe rundt udenfor. Speedys fraktur nåede at hele op og det samme med såret, så han var så god som ny og klar til adoption eller til at blive sat ud igen, inden jeg tog derfra.

Det var fantastisk at se hundene blive raske og kunne blive sat fri igen, det var fantastisk at se mirakler ske, som man ikke havde troet kunne ske og det var fantastisk at få så meget veterinær erfaring inden for kirurgi og behandlinger, på trods af at alt foregår noget mere primitivt end i Danmark.

Jeg kan varmt anbefale at tage til Indien og arbejde for TOLFA. Folk er rigtig flinke og Indien er et fantastisk land!!

Kontaktoplysninger:

Tree of Life for Animals (TOLFA)
Jemma Sadler

0091-98 75 16 55 85
volunteers@tolfa.org.uk

Land og sprog: Inden, Engelsk

Indlogering: Hotel i Pushkar

Arbejdsområder: kirurgi, klinik mindre og store husdyr

Længde: 1 måned, 1/7-1/8

Budget:

Flybillet	4.222	kr.
Kost	1.500	kr.

Logi	3.000	kr.
Forsikring	844	kr.
Medicin	4.050	kr.
Diverse	300	kr.

I alt **13.916** **kr.**

Modtagne legater: Ingen

Ansøger:

Rebekka Lund Ertel, årgang 08
rebekka@dsr.life.ku.dk

Mellemøsten

4 ugers kursus i behandling af rovfugle på Abu Dhabi Falcon Hospital

Af Mark Krabbe

Jeg har altid haft en stor interesse for eksotiske dyr, og specielt krybdyr og rovfugle. Da uddannelses-tilbuddene indenfor disse felter er sparsomme i Danmark, søgte jeg muligheder uden for landets grænser. Efter nogen tids søgen på internettet fandt jeg frem til Abu Dhabi Falcon Hospital som drives af en tysk dyrlæge, hospitalet er i dag verdens største af sin slags og der tilses mere end 6500 falke årligt.

De tilbyder nogle meget organiseret uddannelsesprogrammer af forskellig varighed og karakter målrettet mod både veterinære, veterinær studerende og veterinær sygeplejersker.

Efter email-korrespondance fik jeg organiseret et passende tidspunkt både i forhold til studiet og i forhold til hvornår

hospitalet havde spændende opgaver at tilbyde.

Instruktion i hvordan falke håndteres, og hvordan man binder den korrekte "falkonerknude" der sikre den hurtigt kan løsnes i nødstilfælde.

Arbejdsopgaver på hospitalet er meget varierende alt efter sæsonen; hvert år indkøbes nye fugle først på sæsonen som er i august, alle disse fugle bliver gennemgået med et såkaldt "prepurchase-checkup", hvor

der tages afførings-prøve, blodprøve, krosvab, og laves en endoskopisk undersøgelse for at tjekke for tilstedeværelse af eventuelle infektioner, typisk forårsaget af *Aspergillus* sp. Eller *Serratospiculum* sp., dette var et ideelt tidspunkt da der både var mange patienter at lære fra, og sommerferien samtidig gav frihed til at bruge 4 uger med falke i Abu Dhabi's bagende ørken.

Da vi ankom til Abu Dhabi lufthavn midt om natten d. 7. august blev vi modtaget af en af hospitalets ansatte som kørte os til vores lejlighed placeret i forbindelse med hospitalet, opholdet inkluderede både kost og logi udover det faglige program. Så alt var tilrettelagt forud for vores ankomst.

De 4 uger var nøje opdelt i emner, og der blev afholdt i alt 8 forelæsninger af en af hospitalets dyrlæger, derudover skulle der efterfølgende hver forelæsning laves en skriftlig opgave eller mundtlig præsentation over det gennemgået emne.

Læringsmål er tilrettelagt efter den enkle studerendes forudsætninger, dvs. at vi som 3. års bachelor studerende blev stillet opgaver af passende niveau, samtidig med at vi blev introduceret til ny viden indenfor fugle medicin, og derved også fik tilegnet ny viden. Gennem forelæsninger fik vi præsenteret de typiske patogener som hospitalet behandler både i form af bakterier, svampe og parasitter, derudover fik vi lejlighed til at repetere farmakologi da vi gennemgik fordele og ulemper ved de forskellige behandlingsformer, samt skulle præsentere resultaterne af vores undersøgelser.

De teoretiske forelæsninger bestod totalt af 8 forelæsninger med flg. Emner:

- 1: Anatomy of birds
- 2: Handling and restraint of birds
- 3: Clinical sampling of birds

4: Parasitology and bacteriology of falcons

5: Viral and fungal diseases of falcons

6: Radiography and endoscopy of falcons

7: soft tissue and orthopedic surgery of falcons

8: intensive care of sick falcons

Coping af kløer, et udbredt problem blandt rovfugle er at de ikke slider kløerne tilstrækkeligt derfor trimmes de i forbindelse med sundhedstjek.

Derudover havde vi praktisk undervisning i bløddels kirurgi, røntgen og endoskopi, som alle er teknikker og værktøjer der bruges i sundhedstjek.

Undervisning i bløddels kirurgi foregik på levende vagtler, mens røntgen og endoskopi blev udført på hospitalets egne falke.

Kurset afsluttedes med en praktisk eksamen som skal bestå for udstedelse af kursuscertifikat. Eksamen var sat op som en realistisk case, hvor du bliver præsenteret for en syg falk der udviser visse symptomer, du skal derefter vælge og udføre de rette

diagnostiske tests, samt kunne oversætte fiktive resultater fra laboratorietest og foreslå en passende behandling af sygdomstilfældet. Alt i alt har det været en kæmpe oplevelse at arbejde med fuglene samt at få et indblik i den arabiske kultur, samt traditionerne for brug af fugle til jagt.

Kontaktoplysninger:

Abu Dhabi Falcon Hospital / Dr. Margit
Müeller
Maribel Broso
+971 2 5755 155
mbroso@adf.h.ae

Land og sprog: Forenede Arabiske Emirater, Engelsk

Indlogering: Lejlighed inkluderet i opholdet

Arbejdsområder: Følge det veterinære personale i Sundhedstjek, Endoskopi, Kirurgi

Længde: 4 uger, 11/8 – 6/9

Budget:

Flybillet	2.593	kr.
Kost/Logi	7.718	kr.
Forsikring	699	kr.
Diverse	1.000	kr.

I alt **12.010** **kr.**

Modtagne legater: Ingen

Ansøger:

Mark Alleshaug Krabbe, årgang 09
mkrabbe@dsr.life.ku.dk

Rejsebeskrivelse – Abu Dhabi Falcon Hospital

Af Martin Søndergaard

Intro

Gennem livet har jeg altid haft en fascination af rovfugle. Jeg ved ikke hvorvidt det er deres udseende, bevægelser eller det faktum at man sjældent kan snige sig ind på dem og se dem i sin nærhed. Der er noget majestætisk over fuglen som lever et solitært liv og vender tilbage til den samme rede hvert år for at mødes med sin mage. Mange gange har jeg været til falkoneropvisninger rundt omkring i Danmark og har sågar selv overvejet livet som falkoner. I stedet for en falkonertilværelse er det blevet til en dyrlægetilværelse – men jeg fik chancen for at blande dem.

En kammerat og jeg fandt en dag et tilbud om et 4 ugers internship på Abu Dhabi Falcon

Hospital, som anses for at være det største falkehospital.

Vi blev hurtigt enige om at vi skulle af sted. Programmet som er skrevet nedenfor taler for

sig selv. Der er cirka alt hvad en bachelor i veterinærmedicin mangler af praktisk erfaring spicet op med et seriøst bogligt program der indebærer både faglig og personlig udvikling. Udsigten til at øve sig på kliniske færdigheder, præsentationer og håndtering af store fugle med et vingefang der nærmer sig halvanden meter kan kun få en til at glæde sig. Vi skrev en mail, og der gik ikke lang tid før det var på plads. Hele processen har hele vejen igennem været uproblematisk. Vi har sørget for flybilletter og informeret dem om ankomst- og afrejsetidspunkt. De har sørget for kost og logi og transport til og fra lufthavnen.

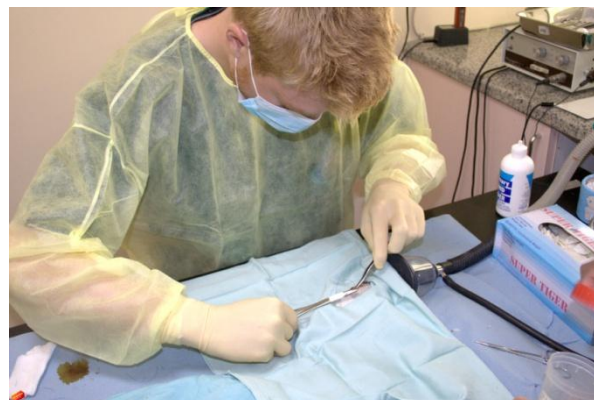
Kulturen

Vi ankom med 6 dage tilbage af ramadanen. Ikke alle her holder ramadan, men vi satte os for at prøve det – en form for midlertidig integration. Det gjorde det sjovere at spise ifta (1. Måltid efter solnedgang) og opleve Eid (3 helligdage efter ramadanens afslutning). På hospitalets område er en moske hvor der jævnligt kommer bønner fra. Man mærker kulturen midt ude i ørkenen. Dog ikke alt er lige spændende at opleve. Kvinder må ikke spise i restauranten hvilket betød at vores kvindelige ukrainske medstuderende fik leveret mad til hendes lejlighed. Abu Dhabi og Dubai, som man kan tage til med de andre ansatte, bærer også præg af sharialovgivning. Kvinder i den ene ende af bussen, mænd i den anden. Man må ikke vise hengivenhed i offentligt. Alt sammen en del af den arabiske kultur som på godt og ondt var interessant at opleve. Her er mange immigranter som har forskellige religioner, så der er intet problem i at være anderledes, så længe det er inden for lovens grænser.

Stedet og sæsonen

På hospitalet arbejder der 60 mennesker. Mange rengøringsassistenter som gør rent ved

de 200 falke som huses på hospitalet. På selve hospitalet arbejder der 2 dyrlæger 10 teknikere og en håndfuld laboranter. Laboratoriefaciliteterne er i top. Falkene er førsteprioritet, men udover disse er der et pet-care center som kastrerer hjemløse dyr og fungerer som internat. Det er et stort sted. Jeg brugte tiden i hospitalet, men der er også tilbud om intership i laboratoriet. Falkonerlivsstilen er opdelt i sæsoner. I August opkøbes fugle og derfor skulle vi lave sundhedstjek på mange fugle. Op imod 50 fugle på en dag skulle igennem endoskopi, vaccine og diverse test. Udover dette skulle de syge fugle, der huses på hospitalet (der er plads til 50), tilses og behandles. Senere på året og frem imod vintermånederne tages der på jagt med fuglene og der kommer jagtskader ind.

Hvad lavede jeg?

Program:

- Forelæsning 1: Anatomy of birds
- Forelæsning 2: Handling and restraint of birds
- Forelæsning 3: Clinical sampling of birds
- Forelæsning 4: Parasitology and bacteriology of falcons
- Forelæsning 5: Viral and fungal diseases of falcons
- Forelæsning 6: Radiography and endoscopy of falcons

Forelæsning 7: soft tissue and orthopedic surgery og falcons

Forelæsning 8: intensive care of sick falcons
8 forelæsninger med 1 efterfølgende præsentation af 10 slides omhandlende emnet.

Det betyder 2 forelæsninger og præsentationer ugentligt. Udover dette lærte jeg prøvetagning, fastholdelse, injektion, indgivelse af piller, diverse behandlinger, røntgenfotografering og endoskopi etc. Man går langsomt fremad så man hele tiden bliver udfordret men stadig er bekvem med situationen. Der er gode mennesker der forklarer og hjælper til. Dog må jeg anbefale 4 uger og ikke 8 uger, da jeg i den sidste uge følte at jeg havde lært det jeg skulle.

Kontaktoplysninger:

Abu Dhabi Falcon Hospital / Dr. Margit
Müeller
Maribel Broso
00971-2-5755001

info@falconhospital.com

Land og sprog: Forenede Arabiske Emirater, Engelsk

Indlogering: Lejlighed inkluderet i opholdet
Arbejdsområder: Teoretisk undervisning med efterfølgende power point præsentationer. Praktiske arbejdsgange på hospitalet omhandlende behandling, håndtering og pasning af dyrene.

Længde: 4 uger, 12/8 – 6/9

Budget:

Flybillet	2.593	kr.
Internship fee	7.718	kr.
I alt	10.311	kr.

Modtagne legater: Ingen

Ansøger:

Martin Fensmark Søndergaard, årgang 09
Martinfs@dsr.life.ku.dk

Ikke støttede rejser:

Vildtliv og Leptospira research i dromedarer

Af Emilie Andersen-Ranberg

HEJ!

Mit navn er Emilie Andersen-Ranberg, jeg læser veterinær medicin og her fra september er jeg begyndt på mit 4. år. Jeg vil i det næste fortælle om et bachelor projekt der sandelig greb om sig, om at rejse med studiet på 2 forskellige måder og om ny viden, nye fremtidsperspektiver, nyt glædeligt netværk både på det faglige og det sociale og om en begyndende cementering af fremtidig specialisering.

I denne 2012 sommer var jeg ude at rejse på 2 faglige rejser. Den ene rejse gik til Lyon på en Wildlife Disease Association samlet kongres for WDA og EWDA (EuropeanWDA), den anden

rejse gik til Tunesien på en workshop for dromedarer. Begge rejser har en til dels rod i bachelorprojektet jeg lavede inden jeg tog af sted. Jeg lavede en original-type meta-analyse af Worldwide Leptospira prævalenser i vildtliv og domesticerede dyr. Min vejleder og jeg var interesseret i dette for at finde frem til mulige gemte risk-factors og/eller vektorer i forhold til dette patogen. Vi ser nemlig at der er brikker der endnu ikke passer ind i dette puslespil. Jeg er senere blev spurgt om at udvide min research til en artikel og jeg arbejder derfor stadig videre på det ellers færdige bachelorprojekt.

Under arbejdet med dette projekt stødte jeg på WDA og denne kongres da de i deres månedlige videnskabelige udgivelse havde mange artikler jeg benyttede mig af i min metaanalyse. Så i en blanding af begejstring for vildtliv og fremtidsdrømme inden for dette felt samt en videre research inden for Leptospira, så tilmeldte jeg mig WDA kongressen. Her kunne jeg bl.a. tale med andre mennesker der aktuelt forskede i Leptospira eller havde gjort det. Desværre skete tilmeldingen/opdagelsen for sent til at der var mulighed for at søge legater. Dertil skete det samme for workshoppen i Tunesien. Jeg hørte om denne kort inden ansøgningsfristen og ansøgte en måned før jeg skulle rejse. På trods af at vide det hele ville stå for egen regning tilmeldte jeg mig – det var dog langt fra uden økonomiske skrupler. Men jeg følte på trods af bekymringerne at jeg hellere måtte trykke ”udfør betaling”...!

Det skulle vise sig at være en givende kongres i Lyon, især mht. opdagelsen af nye Leptospira projekter og vigtigt netværk inden for området til mulig gavn for fremtiden. Måske vigtigst, en stærkere tro på min fremtidige karriere-vej.

Mens jeg var på WDA kongressen tilmeldte jeg mig også dromedar workshoppen i Tunesien. Dette var en blanding af at jeg tidligere havde talt med min vejleder om at det ville være interessant at undersøge dromedarer (ørkendyr) for Leptospira, samt en langvarig personligt fascination af pattedyret.

I Tunesien var vi så privilegerede at få forelæsninger af meget kompetente mennesker, med livstiders erfaring inden for dromedar. På trods, dog, så kunne de stadig ikke sige meget om Leptospira og da Leptospira efter den kendte (men vi siger muligvis mangelfulde) viden ikke er en risiko uden vand er til stede, da er det heller ikke svært at forestille sig at man ikke tænker at teste for det i de ørkenrige lande.

Min vejleder foreslog at jeg kunne prøve at finde ca. 50 dromedarnyrer, tage prøver derfra og tage prøverne med til DK. Dette viste sig dog ikke muligt da vi aldrig kom tæt på slagterier hvor de slagtede så pas mange dromedarer inden for så kort tidsrum. I stedet, traf jeg dog lederen af det tunesiske veterinære laboratorium og han viste sig at være meget interesseret i et samarbejde mellem KU og vores projekt og deres laboratorium. Han sagde at han gerne ville sørge for at finde de fornødne ”specimens” og lave de Leptospira-specifikke tests for os. En opdatering på det felt er at min vejleder, Per Moestrup Jensen, er i korrespondance med laboratoriets leder.

Disse to rejser jeg foretog mig var af meget forskellig karakter. Den ene mere fokuseret på 1 emne end den anden, men begge var en super mulighed for at erhverve sig viden ud over det sædvanlige man bliver præsenteret for her hjemme. Jeg kan kun på det kraftigste anbefale andre studerende at deltage i disse videnskabelige kongresser der afholdes inden for stort set alle af vores veterinære områder. Det giver en fod indenfor, det giver blod på tanden fordi man ser hvor meget man faktisk kan gøre selv m.h.t sin egen fremtidige karriere, man ser hvor meget der er at tage fat i, det giver

fantastiske forbindelser fagligt og det giver potentielt mere eller mindre unik viden, eller i hvert fald opdateret viden til gavn for sig selv, men så sandelig også andre her hjemme. Hvis man som jeg er en meget nysgerrig og videns begærende person, så kan kongresser inden for dit interessefelt være lige det der hælder benzin på dit akademiker bål.

Dromedar-workshopen var god for mig fordi jeg har fundet nye veje, midler og viden når det kommer til Leptospirose projektet. Men den var også god til at stille noget af en stor nysgerrighed angående disse dyr fra min side. Workshopen var også et socialt event som man kender det fra de fleste IVSA arrangementer, og jeg er sikker på at det veterinære netværk der skabes mellem mange dele af Verden gennem IVSA vil komme os alle til gode i fremtiden. Og dette er måske især når vi taler om det mere og mere relevante og kritiske emne: One Health.

Kontaktoplysninger:

WDA

Dave Jessup

djessup@wdamailinglist.org

IVSA Tunesien

Ines Ben Jebara

jebarainess@gmail.com

Land og sprog: Frankrig/Tunesien, Fransk/Engelsk

Indlogering: Hos studerende i Frankrig, inkl. I Tunesien

Arbejdsområder: Vildtlivssygdom/forskning, Dromedarer

Længde: En uge i Frankrig, en i Tunesien

Budget (begge ophold samlet):

Flybillet	3.745 + 2.542	kr.
Kost	ca. 800	kr.
Logi	0	kr.
Forsikring	295,75	kr.
Medicin	0	kr.
Diverse	250	kr.
Event fees	1.277+1.918	kr.

I alt **10.828** **kr.**

Modtagne legater:

Ansøger:

Emilie Ulrikka Andersen-Ranberg, Årgang 09

ranberg@dsr.life.ku.dk

Turen Går til: World Veterinary Congress 2011, i Cape Town Sydafrika

Af Hannah Zakariassen

I Oktober 2011 havde jeg glæden af at deltage på den årlige World Veterinary Congress, som det år blev holdt i Cape Town i Sydafrika. Tilsammen var vi en delegation på seks veterinærstuderende fra Københavns universitet plus en kæreste der tog afsted til Sydafrika. Siden vi havde rejst tværs over hele afrika for at komme der ned, bestemte vi os for at forlænge vores ophold i landet, og kombinere kongressen med andre oplevelser dette smukke land havde at tilbyde.

Vi landet i Johannesburg en lille uge før kongressen skulle finde sted i Cape Town, så vi vendte dermed snuden nordover og kørte nogle timer til Pilanesberg Nationalpark. På turen der op stødte vi for første gang på den ekstreme fattigdom der også findes i Sydafrika, og det var tankevækkende at se de mange "shantytowns" der befandt sig langs køreruten. Nogle gange var der små blikskure tæt op til motorvejen som strakte sig så langt øjet kan se, og det var umulig at ikke sætte pris på hvor privilegerede vi er som bor i Danmark og får betalt for at læse til dyrlæger.

Vel fremme i Pilanesburg tog vi ind på Bakgatla Resort, et lille hotel med små hytter man kan leje som lå lige ved en af indgangerne til Pilanesberg Nationalpark. Pilanesberg er en af de mindre nationale parker i Sydafrika, men vi gik ikke derfra skuffet. Især de guidede turer var meget lærerige, da guiderne havde stor kendskab til de forskellige dyrearter vi fik se, og denne delte de gerne med os turister. Mine personlige højepunkter var da vi fik se det første hvide næsehorn, og da to løver spankulerede forbi omkring 10 meter fra vores jeep. Andre spændende dyr vi fik se inkluderede giraffer, elefanter, antiloper, flodhester, krokodiller og mange flere. Det mest givende ved besøget var at se alle dyrene gå fri i denne flotte nationalpark.

Efter nogle dage i Pilanesberg var det på tide at bevæge os sydover mod Cape Town, og mod store kongres som vi alle glædet os rigtig meget til. Men inden kongressen havde vi nogle dage fri hvor vi fik lejlighed til at undersøge Cape Town og området omkring byen. Disse blev brugt på blandt andet en guidet tur i Cape Towns gader, hvor en lokal mand viste alle de historiske monumenter og områder byen har at byde på. Igen blev man tvunget til at reflektere over dette lands kontroversielle baggrund med blandt andet apartheid, og vi fik også en indsigt i hvorledes dette har formet landet som vi besøger idag. Vi tog også en dagstur til Kap Det Gode Håb som ligger et par timer udenfor Cape Town, og på vejen fik vi se noget af den lokale fauna som inkluderer pingviner, strudse og bavianer. Vi fik også føle direkte på kroppen den ekstreme fattigdom og desperation som findes i byen, da Jacob midt på den lyse dag oplevede at blive ranet. Det gik heldigvis godt med Jacob, og der var kun små værdier der gik tabt.

Til sidst kom endelig den 11 oktober, og der var tid for kongres. Spændte mødte vi op første dag, og vi blev konfronteret med en samling af veterinærer, veterinær industri og andre veterinær relevante praktiserende på en helt anden skala en jeg nogensinde har oplevet før. Ved velkomstshowet fik vi også et indblik i den farverige dans og sang kultur de har i landet, for der havde de linet op et stort udvalg af lokale numre. Kongressen var gigantisk, og det største problem var at vælge hvilke foredrag man skulle vælge at se. Det var et kæmpe mangfold af både emner og differentieringer at vælge mellem, og jeg syntes personlig det var meget svært at bestemme mig for hvad jeg ville lære mere om. En af mine favorit foredrag handlet om immunologiske sygdomme hos smådyr, som jo

var perfekt da jeg lige var igang med kurset Almen patologi og Immunologi på studiet. Der var desuden masser af andre aktiviteter ud over foredrag at underholde sig med på kongressen. En række store veterinær relevante firmaer havde stillet op til en kæmpe virksomhedsmesse, så vi brugte rigtig meget tid på at gå rundt og høre om det nyeste indenfor det veterinær området. Vi fik høre om videreuddannelser og illustreret de nyeste teknologier, men det mest fornøjelige ved messen var faktisk alle de sjove konkurrencer udbyderne havde at byde på. Vi gik altså ikke derfra uden en række præmier.

Mit højdepunktet under kongressen var da vores egen Susi blev inviteret op til at deltage i en debat omkring kvaliteten af de veterinære uddannelser, der foregik på afslutningsshowet under kongressens sidste dag.

Fra Cape Town gik turen videre i bil langs Sydafrikas berømte Garden Route, og denne roadtrip blev indledet med en køretur igennem det idylliske vinområde Stellenbosch. Undervejs stoppede vi blandt andet i Hermanus hvor vi blev med på en hval safari i kajak. Det viste sig at Jacob og jeg ikke er de mest kyndige kajakførere, og det gik som det måtte gå med at vi begge endte i vandet. Sjovt var det dog alligevel. På turen stoppede vi også i Kango caves som er et kæmpe grottesystem der ligger ikke langt fra Sydafrikas sydlige kystlinie. Efter flere stop og en masse flot natur endte vi op i Port Elisabeth. Herfra afsluttede vi vores tur med at tage toget tilbage nord til Johannesburg. Denne to-og-tyve timer lange togturen nordover blev gennemført på den lokale klasse, hvor vi ikke kunne bøje sæderne tilbage, og vi knapt turde at sove da vi var bange for at blive ranet. Det var med andre ord endnu en oplevelse jeg aldrig nogensinde vil glemme.

Samlet syntes jeg turen var et kæmpe succes som var med til at udvikle mig både fagligt og personligt.

Kontaktoplysninger:

Petrie Vogel

+27 12 3460687

worldvet2011@savetcon.co.za

Land og sprog: Sydafrika, Engelsk

Indlogering: Hostels

Arbejdsområder: Undervisningsoplæg, foredrag

Længde: 17 dage (Kongres 3 dage)

Budget:

Flybillet	3.790	kr.
Kost	3.000	kr.
Logi	4.000	kr.
Forsikring	0	kr.
Medicin	300	kr.
Diverse	8.000	kr.
I alt	18.090	kr.

Modtagne legater: Intervet rejseforsikring

Ansøger:

Hannah Louise Zakariassen, årgang 10

hannahz@dsr.life.ku.dk

Wildlife-hospital i Australien – "save one, save the species".

Af Susan Kronborg

Jeg har i mange år haft et stort ønske om at besøge Australien. Samtidig har jeg en stor interesse for vilde og eksotiske dyr. Da jeg fik kendskab til, at Australia Zoo Wildlife Hospital (AZWH) udbyder 'student placements' til 4. og 5. års veterinærstuderende, skyndte jeg mig derfor straks at sende en ansøgning, som blev godkendt i september 2011 – mit praktikophold i Australien var en realitet. I august 2012 skulle drømmen udleves. Efter lidt øvrig rejseaktivitet i Australien forinden mit praktikophold, mødte jeg forventningsfuld ind på hospitalet mandag morgen d. 20/8, parat til hvad der viste sig at blive to lærerige og anderledes uger i praktik.

Hvad er det?

AZWH har som navnet antyder til huse i umiddelbar tilknytning til Australia Zoo, som er en zoologisk have grundlagt af den legendariske og nu afdøde Steve Irwin. Australia Zoo er beliggende i den solrige stat Queensland, i byen Beerwah ca. to timer nord for Brisbane. Praktikken omfatter ophold på wildlife-hospitalet, der tager sig af vilde dyr, der af varierende årsager bliver indleveret til hospitalet med sygdom og skader.

Hospitalets personale omfatter blandt andet fire dyrlæger og omkring 20 veterinærsygeplejesker, der er med til at sørge for, at de nødstedte dyr får den fornødne medicinske behandling, pasning og pleje, i de fleste tilfælde med henblik på genudsætning i deres naturlige habitat. Som veterinærstuderende i praktik følger man både dyrlægerne og veterinærsygeplejeskerne i deres daglige arbejde. Dyrlægerne skiftes til at varetage aktiviteten i skadestuen samt sørge for 'follow up' af de allerede indlagte patienters sygdomsforløb.

Typiske cases i skadestuen kunne være en koala med traume efter hundebid eller påkørsel, possum med dermatitis, diverse fugle med brækkede vinger eller ben eller sågar en +100 kg. havskildpadde med 'floater syndrome' (manglende evne til at dykke). Da mange koalaer i især Queensland lider af knoglemarvsinsufficiens sfa. koala retrovirus (KoRV), kunne en typisk patient også være en koala, som er indfanget af 'wildlife rescuer's', fordi den ser utrivelig, underernæret eller sygdomsplaget ud. Med KoRV persisterende i cellerne, vil disse dyr med tiden blive særligt modtagelige for infektioner, hvor især chlamydia er dominerende blandt koalaer, med ofte ganske voldsomme tilfælde af cystitis og konjunktivitis til følge. Disse patienter behandles ofte medicinsk på hospitalet og kan genudsættes, når de erklæres raske, om end stærkt svækkede koalaer med bl.a. leukæmi aflives, da deres overlevelseschancer er meget ringe.

Hvorfor tage hele vejen til Australien for at komme i praktik?

Selvom sandsynligheden for, at der en dag ankommer et pungdyr, en ørn eller en green tree frog til udredning på en klinik i Danmark er relativt lille, har praktikopholdet på AZWH været utroligt erfaringsgivende. Når alt kommer til alt er fremgangsmåden overfor en koala med traume efter påkørsel ikke meget anderledes, end hvis det havde været en hund eller kat. Ydermere er der meget læring om behandling af fugle og reptiler at hente - et område der ikke får så meget 'taletid' på studiet, men som kan give brugbar erfaring til et kommende praksisliv. AZWH's motto er "save one – save the species", og jeg blev gang på gang imponeret over, hvor langt de var villige til at gå for at redde et dyr, uanset art eller skade, så længe det var realistisk at dyret på kortere eller længere sigt kunne rehabiliteres. Og netop fordi bevaring og beskyttelse af Australiens unikke dyreliv har så høj prioritet i landet, fik alle tilskadekomne dyr "guldbehandling", og der var derfor meget akutmedicin og håndtering af bl.a. shock, traumekirurgi og frakturmanagement at lære mere om.

Hvad kan man forvente?

Som studerende på AZWH får man mulighed for at observere håndteringen af et hav af patienter, herunder almindelige diagnostiske procedurer, samt operationer for fx tarmruptur, frakturer m.m., og dyrlægerne er meget villige til at lære fra sig og anvende én som ressource, når de lærer én lidt at kende. Efterhånden som man får kendskab til hospitalets daglige rutiner, får man også god mulighed for at indøve nogle basale kliniske færdigheder på egen hånd – bl.a. injektioner af forskellig karakter til både pattedyr, fugle og reptiler, udtagning af blodprøver, assistance ved røntgendiagnostik, samt håndtering og fortolkning af laboratorieprøver. Da det er vilde dyr, håndteres de oftest i fuld anæstesi, når de skal undersøges grundigt. Dette giver ud over en betryggende ro omkring patienten under undersøgelsen, et godt indblik i hvordan anæstesi håndteres hos de forskellige typer patienter og dyrearter. Som studerende forventes det desuden, at man afleverer to mindre skriftlige opgaver ved forløbets afslutning samt besvarer nogle spørgsmål til to teoretiske cases. Disse rettes så af dyrlægerne og feedback sendes på mail. Dette er med til at sikre, at opholdet bliver så fagligt udbytterigt som muligt.

Alt i alt en praktikoplevelse, der er helt unik pga. dyrearterne og det faktum, at patienterne er vilde dyr uden tilknytning til en ejer. Samtidig er stedet ikke mere anderledes, end at jeg personligt har taget utroligt meget erfaring med hjem til min videre uddannelse, især med henblik på smådyrspraksis. Et student placement på AZWH kan varmt anbefales til alle, der ønsker at forene nysgerrigheden overfor Australien og dets særlige dyreliv med en lærerig hands-on oplevelse fra Australiens nok største og mest anerkendte dyrehospital for wildlife!

Praktisk information

Student placements på AZWH er meget attraktive og det er derfor afgørende, at man ansøger i god tid (1-2 år før man planlægger at rejse). Ansøgningen omfatter et cover letter (motiveret ansøgning), et curriculum (udskrift fra Stads), et CV, samt et udfyldt ansøgningsskema, som tilsendes via mail. Kathy, som håndterer ansøgningerne og som er kontaktperson for studenter, er behjælpelig med at foreslå bolig i nærheden. Jeg valgte selv at bo i huset hos en australsk kvinde, der udlejer et værelse til studerende og frivillige på hospitalet. Fra hendes hus i byen Landsborough er der ca. 5 km. Til AZWH, og der er cykel til rådighed. Alternativt er der mulighed for at tage bussen til og fra AZWH fra både Landsborough og Beerwah station. For mig gjorde det at bo privat og blive en del af hverdagen hos nogle australiere opholdet fuldendt. Jeg har ikke oplevet andet en gæstfrihed og

hjælpsomhed og har på alle tidspunkter følt mig meget velkommen og godt tilpas i landet. Jeg boede sammen med en anden veterinærstuderende, der også var i praktik på AZWH, da der typisk er to veterinærstuderende i praktik ad gangen.

Et student placement varer fra mandag til fredag fra kl. 8-17, og det forventes, at man hjælper veterinærsygeplejeskerne med deres arbejde, hvis man ikke er i gang med noget vigtigt med dyrlægerne. Som studerende får man gratis entré i selve zoo'en, og området ligger en kortere bustur fra 'Sunshine Coast', så der er også mulighed for en strandtur eller øvrige aktiviteter i området, når man har fri i weekenden.

Student placements i selve hospitalet udbydes til 4.års studerende og derofter. Yderligere information kan findes via hjemmesiden http://www.wildlifewarriors.com.au/wildlife_hospital/vet-students.html. Jeg mødte desuden en dyrlæge fra et andet wildlife hospital i Queensland, som ligeledes udbyder student placements til veterinærstuderende. Dette sted hedder Currumbin Wildlife Sanctuary og om dette kan man læse mere på

http://www.cws.org.au/getcloser/about_us/employment/work_experience/veterinary_work_experience/. Vær opmærksom på, at student placements hos Currumbin ligeledes er meget efterspurgt og her skal der også ansøges 1-2 år i forvejen.

Budget (obs – ikke en del af selve rejserapporten ☺)

Flybillet: KBH-Australien t/r via Bangkok med Thai Airways (flyv via Brisbane) 10.630 DKK.

Konkursforsikring: 49 DKK

3 måneders turistvisum Australien: 200 DKK (kan anskaffes via Kilroy).

Kost: ca. 600 kr (100 AUD)

Logi: 1380 DKK (230 AUD)

Øvrig transport: tog ml. Landsborough-Brisbane: 174 DKK pr. vej dvs. 348 DKK (2 x 29 AUD).

I ALT: 13.207 DKK.

Forsikring: Da jeg i forvejen er indehaver af en Årsrejseforsikring Verden, er der ikke købt forsikring særskilt til denne tur. En sådan forsikring koster omkring 700 kr. om året afhængigt af forsikringsselskabet.

Kontaktoplysninger:

Kathy Whitefield

kathyw@wildlifewarriors.org.au

Land og sprog: Australien, Engelsk

Arbejdsområder: Medicinsk og kirurgisk behandling af wildlife.

Længde: 2 uger

Ansøger:

Susan Kronborg, årgang 08

sbk@dsr.life.ku.dk

Alternativt modul 2 ophold i Wien – Østrig

Af Mette Hansen

I sommeren 2011 besluttede jeg at det var på tide at ligge de støvede bøger på hylden og komme ud og opleve hvordan dyrlægestudiet er i andre dele af verden. Da jeg ikke just var opsat på at forlænge studiet, blev jeg hurtigt interesseret i at lave et alternativt modul 2 i udlandet. Dette er fuldt meritgivende og jeg kom derfor ikke til at forlænge studiet. Jeg ansøgte KU's ERASMUS legat, som jeg blev tildelt, og d. 26. Februar gik turen så endelig mod Wien.

Mine tyske sproglige kompetencer var inden afrejse 3 år i folkeskolen, 2 år på gymnasiet og en del erfaring med tysktalende turister gennem mit fritidsjob i Skagen. De sidste par måneder inden afrejse så jeg en del tysk fjernsyn og prøvede at gøre mig bekendt med specielt kliniske fagtermer, men et egentlig forberedende sprogkursus blev der desværre ikke tid til.

Inden afrejsen til Wien, havde jeg gennem skolens studievejleder Ursula Schober, fået kontakt med boligselskabet STUWO, som formidler studieboliger i hele Wien (<http://www.stuwo.at/de/>). Ved brug af google maps fandt jeg hurtigt frem til de tre kollegier, som var tættest på universitetet, og disse søgte jeg gennem ansøgningsblanketter på selskabets hjemmeside. Efter ca. 3-4 uger blev jeg tildelt en plads på kollegiet umiddelbart overfor universitetet på kollegiet Haus Donauefeld på adressen Dückegasse 3, 1220 Wien. Kollegiet blev åbnet i oktober 2011 og fremstod derfor nyt og indbydende. Her delte jeg "lejlighed" med en anden ERASMUS studerende, hvor vi hver havde et ca. 15 kvm stort værelse og delte to badeværelser, og en entré. På gangen var der to fælleskøkkener som blev benyttet af 50 beboere. På kollegiet var der fri brug af fitnessrum, musikrum, sauna, stor tagterrasse, grupperum, vaskekælder og partyrum. Et dejligt internationalt kollegium med mange andre veterinærstuderende og en social atmosfære.

Veterinærmedicinsk universitet ligger i udkanten af Wien, nærmere bestemt det 21. Distrikt. I 1996 valgte man at nybygge campus og blev derfor nødt til at flytte det udenfor byen. I dag er der ca. 1000 ansatte og 2300 studerende på campus som også huser universitets dyrehospital samt andre aktive enheder indenfor dyrlægegrenen. Universitetet er en lukket afdeling midt i byen, så alt er samlet, og man mærker tydeligt hvordan det er én samlet enhed. Undervisningen foregik i hold af fire personer hvor vi roterede rundt på følgende afdelinger: ortopædi, intern medicin, kirurgi, reproduktion og anæstesi. Undervisning i klinikken foregik mandag – torsdag fra kl. ca. 7 – ca. 13. Om eftermiddagen var der så patient præsentationer og POL seminar fra 14 – 16. Fredag var en praktisk temadag hvor der var forskellige praktiske sessions med fx lokal analgesi af ben, beskæring af hov, føtotomi af føl, røngtenbillede-vurdering, scanning af ben, tandraspning og scanning af hopper. Alle fredage var fra kl. 8 – 12, og foregik alle i klinikken. Udover vi skulle følge kurset var det også et krav, at man havde mindst 8 natte eller weekendvagter, hvor man sammen med én anden studerende og en intern står for den daglige pasning af de indlagte patienter.

Det faglige udbytte efter endt ophold i Wien har været stort. Jeg har igennem mine 5 måneder forbedret mine kliniske færdigheder, da vi under klinikopholdet havde rigtig meget hands-on. Jeg har forbedret mine kliniske færdigheder indenfor blandt andet scanning, bughulepunktat, medicin håndtering, rektal undersøgelse, kirurgiske teknikker, lokale led analgesier og meget mere. Udover de kliniske færdigheder har jeg også fået forbedret mine teoretiske, igennem en hel

del case-oplæg og lidt klasseundervisning som primært var emneorienteret. Udover det faglige input har jeg også fået en stor mængde sociale kompetencer, da ens sociale liv i et land hvor man ikke har nogen form for base, udelukkende afhænger af egen indsats og .

Samlet set har dette udenlandsophold været en kæmpe oplevelse og ikke mindst udfordring i min studietid. Jeg har fået mange nye kontakter til studerende og dyrlæger spredt rundt omkring i Europa. Jeg synes det har været rigtig sundt, at se hvordan tingene også kan gøres. På den måde har man bedre mulighed for at forholde sig til hvordan tingene bliver gjort på LIFE, og selv at kunne sortere i hvilke teknikker man vil tage med videre. Jeg vil klart anbefale andre at tage ud, som jeg selv har gjort, og få en på opleveren samtidig med at indlæringskurven er stærkt stigende.

Kontaktoplysninger:

Vetmeduni Vienna

Ursula Schober

+43-1-25077-1107

Ursula.Schober@vu-wien.ac.at

Land og sprog: Østrig, tysk

Indlogering: STUWO, Dückegasse 3, 1220 Wien

Arbejdsområder: Medicin og kirurgi hest

Længde: 1 semester, 29/2 - 16/7

Budget:

Transport i bil	3.200	kr.
Kost	8.100	kr.
Logi	13.800	kr.
Studieafgift	128	kr.
Klinikmaterialer	950	kr.
Bøger	2.500	kr.

I alt **28.678** **kr.**

Modtagne legater: Roblon fonden 5.000 kr, Niels Aage Nielsens Mindefond 7.500 kr, Erasmus legat 9.250 kr.

Ansøger:

Mette Hansen, årgang 07

mettehansen@dsr.life.ku.dk

Rejserapport over Erasmus-program i Equine Medicine

Af Kristina Frahm Gammeljord

Jeg har hele tiden haft lysten til at rejse ud at opleve, hvordan veterinærmedicinen udøves i andre lande sammenlignet med Danmark. Da studieforløbet på veterinærmedicin er rimelig fastlagt, var det mest oplagte tidspunkt for udrejse i modul 2 af differentieringen, som ligger på 2. år af kandidaten. Altså arrangerede jeg det, der kaldes et alternativt modul 2.

Udover rejselysten, havde jeg også andre bevæggrunde for at søge udenlands – jeg syntes at jeg manglede mere praktisk klinisk træning. Jeg kunne til tider få koldsveden til at løbe ved tanken om snart at skulle dimittere og starte min karriere i praksis med det minimum af praktisk klinisk træning, vi får på uddannelsen. Nu, hvor jeg er vendt hjem fra forløbet i Equine Medicine på det veterinære fakultet ved Ghent Universitet, Belgien, løber koldsveden mig ikke længere ned ad ryggen. Velvidende at det altid er svært at starte som nyuddannet i sin første stilling, har jeg efter opholdet i Belgien nu langt større mod på at skulle sætte mig i en praksisbil og køre ud til patienterne. Mit Erasmus-program i Equine Medicine ved universitetet i Ghent har været en stor oplevelse. Forløbet bestod af 12 ugers klinik, hvor jeg undervejs deltog i undervisningen på alle afdelinger: inter medicin dag- og nattevagt, patologi, reproduktion og obstetrik, billeddiagnostik, hospitaliseringen af de kirurgiske patienter, ortopædi og kirurgi dag- og nattevagt. Universitetet ligger i den flamske del af Belgien, hvor der tales hollandsk. Når jeg og de to andre Erasmus-studerende var til stede, blev der talt engelsk. Til tider blev tingene først gennemgået på hollandsk og efterfølgende hurtigt opsummeret på engelsk, men jeg synes ikke at jeg mistede noget fagligt på den bekostning, og generelt synes jeg at underviserne og de studerende har været gode til at kommunikere med os på engelsk. De har også været rigtig gode til at inddrage mig i det kliniske arbejde, og lade mig udføre de ting, det nu var muligt for de studerende at udføre.

Eksempelvis har jeg lagt bandager, indgivet medicin (IV, IM, SC og PO), rektalundersøgt bl.a. kolikheste, scannet hopper, insemineret en hoppe, sutureret huden ved en lukket kastration af en hingst, assisteret ved forskellige operationer, haft eneansvaret for patienterne i nattetimerne – herunder at udtage blod og analysere det som baggrund for valg af infusionsvæsken, jeg skulle udskifte når patienternes infusionsvæsker var løbet tomme – tage imod nye patienter i hhv. dag- og nattetimerne, assistere når der skulle tages røntgenbilleder og ultralydsscanning, lægge venekateter, ilægge næsesvælgsonde, og meget, meget mere. Endvidere har jeg også, så vidt det var muligt, deltaget i forelæsninger samt mundtlig fremlægning af de tilstande de forskellige patienter var præsenteret med, hhv. undervejs på de daglige staldrunder og i slutningen af hver uge. Jeg synes generelt at det faglige niveau har været højt, både fra undervisernes side, men også de studerende er dygtige både teoretisk og praktisk. I Belgien tager veterinæruddannelsen 6 år at gennemføre, og det sidste år på kandidaten består udelukkende af klinik. Dvs. 30 ugers klinik, hvor der roteres mellem de forskellige afdelinger. Overordnet synes jeg, at der blev anvendt tidssvarende metoder, med baggrund i nyere forskning, dog var der situationer, hvor jeg ind i mellem tænkte at vi er noget bedre med i Danmark. Eksempelvis bliver de studerende ikke undervist i steril påklædningsteknik – det forventes bare at de kan det, når de møder i kirurgi – og der anvendes ikke sterile handsker og påklædning, når der eksempelvis foretages kejsersnit på ko. Generelt bruges der ikke særlig meget

handsker på klinikken, hverken når der anvendes iodsæbe, håndteres antibiotika eller andet. Men det er jo bare én af de mange forskelle, man oplever, når man rejser udenlands - og det var jo netop planen med opholdet. Det har været 12 uger med tryk på! Ovennævnte er bare en brøkdel af, hvad jeg har oplevet og deltaget i. Det har været et utroligt spændende og ubeskriveligt ophold, som jeg på ingen måder har villet være foruden! Der har været op- og nedture – lige fra at være i den dybeste, sorte kælder, til at svæve rundt på en lyserød sky over et eller andet jeg oplevede eller et eller andet det lykkedes mig at udføre - det har været korte såvel som mange lange, lange vagter, hvor jeg har været på randen til at bryde sammen undervejs, men samlet for hele forløbet er, at det har været 100 % det hele værd! Via nedenstående link ansøgte jeg om at bo på et værelse på universitetets kollegium. Det viste sig at være nybygget og rigtig lækkert at bo i. Jeg var meget tilfreds med at bo der. Dog skal man lige være opmærksom på, at internettet ikke er wi-fi, så man skal selv anskaffe sig et kabel. Hvis man, som jeg gjorde, medbringer sin bil, skal man ligeledes være opmærksom på, at det ikke er muligt at parkere ved kollegiet. Derimod er det gratis at parkere ude ved klinikken. Der er 7 km derud, så det er en god idé at anskaffe sig en cykel. Det er muligt at leje en fin cykel (www.studentenmobiliteit.be) til bare 20 euro (husk dog ca. 60 euro i depositum samt 10 euro til forsikring) for 3 mdr. Det er anbefalelsesværdigt, for selve byen Ghent er nemmest at komme rundt i til fods eller cykel. Ghent er i øvrigt en utrolig flot, gammel by med gamle huse, en gammel borg og en masse kanaler, langs hvilke der findes en masse små hyggelige barer, caféer og spisesteder. Bylivet er mangfoldigt, og der er altid gang i en masse ting, så når der er en ledig stund, er det anbefalelsesværdigt at besøge byens centrum. Og husk så lige at købe nogle af de mange forskellige belgiske øl og chokolader, belgierne er så kendte for! Indkøbsmulighederne er stort set som herhjemme – prismæssigt ind i mellem en lille smule billigere - dog skal man huske, at der mange steder er lukket i middagspausen, og at man ikke kan bruge sit VISA-dankort særlig mange steder. Sørg derfor altid for at have kontanter på dig! Jeg har ikke brugt penge på egentlig studiemateriale – jeg havde de fleste bøger med hjemmefra – men jeg har købt en dvd, ”Foal in a mare”, som via grafik og lyd gennemgår de forskellige stadier i en hoppes drægtighed, hvilke dystokier, der typisk forekommer hos hopper, og meget andet. Dvd'en var ikke særlig dyr, og jeg kan anbefale at købe den. Ligeledes vil jeg anbefale at købe et sæt med plakater over anatomen hos hest. Sættet er delt op i forskellige plakater med hhv. organsystem, nervesystem, karsystem, skelet, osv. – alle med latinske betegnelser. Sættet kan købes til ca. 35 euro. Det er et must at købe disse plakater! Jeg har haft ikke mindre end et fantastisk ophold. Det bedste, jeg længe har gjort for mig selv - især fagligt! Udover det faglige har jeg også fået venner og bekendtskaber samt kontakter, som jeg måske med tiden kan få brug for. De 12 uger i Belgien har givet mig mere end jeg regnede med inden jeg tog af sted. Jeg kan kun give mine varmeste anbefalinger til stedet, og håber på at jeg med denne rapport har givet læseren og andre lyst til at drage ud i verden, hvad enten det er til Ghent eller andre steder. Har man lyst til at vide mere om, hvad jeg har oplevet, er man velkommen til at kontakte mig på følgende mailadresse: gammeljord@gmail.com. Man kan også finde info om de forskellige Erasmus-programmer, Ghent Universitet udbyder, samt en masse anden praktisk info på webadressen: <http://www.ugent.be/di/en/education/internationalization/index.htm>